

Blikající červené světlo — znamení Jeho příchodu

¹ Zůstaňme na chvíli stát k modlitbě, když skloníme naše hlavy. Náš nebeský Otče, vzdáváme Ti chválu za všechno, co naše oči viděly a naše uši slyšely. A děkujeme Ti, Pane, protože dnes víme, že Ty jsi ten stejný velký Bůh Jahve, který vždy byl a vždy zůstane.

1. Janova 1:3, 6; 1. Janova 3:2

² Děkujeme Ti za Ježíše Krista, který umožnil, abychom se mohli znovu vrátit do Božského společenství s Tebou skrze prolití Jeho nevinné krve, a že skrze usmíření touto krví jsme teď syny a dcerami Božími. Ještě se neukázalo, čím budeme na konci, víme však, že budeme jako On, protože Ho uvidíme takového, jaký je. A Otče, to nám úplně postačí, pokud budeme takoví jako On a budeme stát zformováni na Jeho obraz.

Římanům 12:2

³ A teď, Otče, nechceme být v této hodině připodobnění věcem tohoto světa, ale *chceme být* proměnění obnovením našeho ducha skrze Ducha svatého, aby On mohl sestoupit a vzít naše životy do své vlastní péče, aby nás vedl a usměrňoval po dobu těch dnů, které nám ještě na zemi zůstávají, a aby zvelebil své velké jméno.

Děkujeme ti za všechny tyto věci. A s očekáváním vyhlížíme, že nás dnes večer navštívíš, tak jak jsme se teď tady shromáždili; a věříme, že Ty se s námi setkáš, tak jak jsi zaslíbil. Ve jménu Ježíše Krista. Amen. Posadte se.

Žalm 122:1

⁴ Myslím, že to byl David, který řekl: „Zaradoval jsem se, když nám řekli — když mi řekli, pojďme do Hospodinova domu.“ A jsme opravdu velice vděční, že tady dnes večer můžeme být a cítíme to jako výsadu, že máme tuto velkou příležitost, abychom tady k vám, lidem, mohli hovořit.

⁵ Nahrávám nějaké pásky. A tak se prostě ohlížím tam dozadu do té místnosti, abych viděl, jestli bratři připravili pásky; už jsou zapnuté, pásky se už točí. Dobře. Dělán to proto, že jsem slíbil, že budu v budoucnu rozesílat ta poselství — která budou nahrávána tady v modlitebně.

⁶ A tak, jsme... Rád bych něco řekl o dnešním ránu. Dnes — hned po poledni, *nebo* spíš, když jsme končili ranní shromáždění, se stalo

něco, o čem možná někteří z vás, kteří tu nebyli, neslyšeli. Končil jsem bohoslužbu a hovořil jsem tady z pódia a sledoval jsem bratra, který tu stál a podával si ruku s lidmi; jmenuje se bratr Way, tak ho tady nazýváme. Jeho manželka je dobrou diplomovanou zdravotní sestrou.

⁷ A bratr Way je jedním z Božích služebníků a on má také civilní zaměstnání, ale ve svém srdci má po celá léta volání, aby šel na pole misijní práce. On se cítil být veden, že jej sem Bůh přivedl, a čeká tady na tomto místě, dokud nedostane další pokyny, aby vykročil na pole.

Před několika dny jsem s ním hovořil, měl jsem s ním a s jeho manželkou krátký rozhovor...

⁸ A dnes ráno, když jsem vyznával, že mám komplex, zmínil jsem se o bratru Wayovi, že má také komplex, což je mezi lidmi úplně normální. A za chvíli potom bratr Way dostal srdeční záchvat a padl mrtvý na podlahu. A viděl jsem jeho manželku a všiml jsem si... Byl jsem při smrti mnoha lidí a nemusím tohle říkat...

⁹ Rád se chlubím Ježíšem Kristem a Jeho mocí. Ale v této době si myslím, že bychom se nikdy neměli snažit Jím chlubit po žádné stránce ohledně něčeho, co On nevykonával. Ale já jsem viděl Ježíše Krista, jak křísí mrtvé, mnohokrát; mám opravdové lékařské potvrzení, které dokazuje...

¹⁰ Například, právě nedávno ve shromáždění v Connecticutu; byl jsem v takové velké staré známé posluchárně, byl tam se mnou na pódiu doktor Barton, křesťanský lékař, doktor medicíny. A byla tam jedna významná proslulá křesťanská žena, byla to milá zámožná žena. Seděla tak trochu po mé levé straně. A já jsem svolával modlitební řadu a všiml jsem si, že ta žena najednou...

¹¹ Když se někomu zastaví srdce... Můžete zavřít oči, ale když jste vyděšeni k smrti, když se vám zastaví srdce, ve skutečnosti se vám oční bulvy převrátí dozadu a vypoulí se oční bělmo. A já jsem to zpozoroval, jak se zhroutila. A rychle volali toho doktora medicíny a on k ní přiběhl a změřil jí tep a potřásl hlavou; položil na ni ruce a přiložil ucho k jejímu srdci. Bylo po ní. Ona klesla na podlahu; a její dcera křičela a narušovalo to shromáždění... Pokračoval jsem dál, protože jsem pro tu ženu neměl žádné slovo od Pána. A pokračoval jsem dál.

¹² A oni řekli něco o tom, aby byl přiveden bratr Branham. A řekli: „Nechceme ho volat z modlitební řady, protože je pod rozpoznáváním.“ A řekli: „Přiveďte malého Branhama.“ To znamenalo Billyho; a Billy... Jelikož se jednalo o mrtvou ženu, on nechtěl...

13 Víte, lidé se stávají nesví, když je někdo mrtvý; je to jen slupka. Nic tam není. Ta... Lidé zvláště uvažují... Ta osoba tam už není; ona odešla. A tak on se bál kolem té ženy projít, protože byla mrtvá.

14 A potom ke mně hned promluvil Duch svatý. Odešel jsem z toho místa, sešel jsem dolů po schodech a otočil jsem se tím směrem, kde ona *ležela*; a právě, když jsem vykročil k tomu místu, kde byla, Duch svatý ke mně promluvil; a já jsem řekl: „Marie!“

15 Ona řekla: „Ano, bratře Branhame?“ Byla v pořádku. A ona nás nikdy předtím neviděla. Viděla nás ve shromáždění poprvé ve *svém životě*.

16 A potom také nedávno, v Sawano v — ó, řekl bych, v posledních, asi před čtyřmi nebo pěti lety... Hovořil jsem jednou večer ve vojenské tělocvičně. A byl tam velký zástup lidí a jeden starší muž, odhadem, tuším asi osmdesátiletý a jeho milá žena... Oni byli podle víry luteráni, chodili tam do toho velkého proslulého luteránského kostela. Nevzpomínám si teď na ten název. Je to největší luteránské shromáždění v Americe, co se týče jednoho shromáždění, počtu členů církve. A pro luterány je to důležitá oblast. A když jsem hovořil, zpozoroval jsem toho muže, jak se mu hlava zvrátila takhle dozadu a ruce se mu zvedly a přepadl dopředu; zemřel na svém sedadle. A jeho žena začala křičet, a vykřikla: „Pomozte mi někdo! Pomozte mi někdo!“

17 A já jsem se podíval a řekl: „Zůstaňte všichni sedět. Utište se!“ Vidíte? Čekal jsem na Pána, aby mi dal nějaké slovo. A... satan... Právě jsem se chystal udělat výzvu k oltáři, a to je právě to, kdy se chce projevit.

18 A tak... Už jste si někdy všimli, že když začínáte dělat výzvu k oltáři, že dokonce i malá nemluvnata začínají křičet a podobně? To je satan. Vy, kteří jste duchovní, tomu rozumíte.

19 A tak Pán mi dal jeho jméno a já jsem ho zavolal, a on se prostě takhle vrátil k životu.

20 A dnes ráno, když jsem se obrátil... Rozumíte? A já jsem viděl mnohokrát, jak Pán Ježíš přivedl mrtvé zpět k životu. To malé dítě v Mexiku zemřelo toho rána v devět hodin, a bylo to mezi desátou a jedenáctou večer, když bylo navraceno k životu. A máme spolehlivé svědectví a dosvědčení toho od lékaře (rozumíte?), že to dítě zemřelo v jeho ordinaci v devět hodin toho rána. Myslím si, že na zápal plic. A pokud vím, to dítě dnes žije. A to... před, ó, třiceti, čtyřiceti tisíci lidmi.

²¹ A pak dnes ráno jsem viděl našeho bratra Waye, jak seděl... On teď sedí zrovna tady. Ale když tady někde seděl - on stál. A my jsme zpívali: „Sláva, sláva, haleluja,“ a podávali jsme si navzájem ruce. A já jsem si všiml, jak ho to zasáhlo. Hlava se mu zvrátila dozadu a on... Bratr Way nemívá věci jako — něco jako mdloby nebo že by se mu něco takového stávalo. A on... viděl jsem, jak padá dozadu a viděl jsem jeho ženu, která je diplomovanou zdravotní sestrou, jak mu zkouší tep. A ona zakřičela; bylo po něm.

²² A pak, myslím, že to byla sestra Nashová, zdejší dáma, barevná sestra, která sem chodí do sboru, někdo z nich začal běžet dopředu. A já — paní Wayová se snažila, abych přišel přes pódium. A já jsem řekl: „Všichni se utište. Zůstaňte na svých místech.“ Nikdy nebudte za takových okolností rozrušení. Rozumíte? To je to, co chce udělat satan. Jen počkejte a pozorujte, co řekne On. Jestli je to někdo, kdo odchází do Slávy, no, jednou odejít musíme. A není na to lepší místo než ve sboru. A tak, rovnou v domě Páně... A potom...

Ale ten muž se otáčel dozadu. Myslel jsem si, že se možná něco — že omdlel nebo že se mu stalo něco v tom smyslu. Ale když jsem se podíval, jeho hlava byla otočena tímto směrem, a když jsem uviděl tu vnitřní dolní část jeho očí vypoulenou... Nedokážete zavřít — nedokážete převrátit oči do takové polohy; ale to se stane, když se zastaví srdce. A tak jsem přešel přes tady toto a on... byl tam někdo, nějaká milá osoba, která podložila — dala mu něco pod hlavu. A jeho nohy, ruce a všechno bylo ztuhlé. To zastavilo... Jeho obličej byl tak tmavý jako moje sako, tmavě zrudlý. A oči měl převrácené dozadu. Víím, co to je srdeční záchvat. Víím, co udělají oči a jak se převrátí. Každý, kdo už to někdy viděl... A tak jsem přiložil ruku na jeho tep, a nebylo tam víc pulzu, než je v tomhle stole. Vůbec nic! Tady je jeho žena, diplomovaná zdravotní sestra, která mu kontrolovala tep; žádný tep tam nebyl.

²³ Jednou, když jsem tady byl s bratrem Wayem během rozeznávání, upozoroval jsem, že měl někde na srdci šelest. A tak potom jsem si pomyslel: „To je to.“ A tak jsem na něj položil ruce a pověděl jsem: „Drahý Bože, volám ve jménu Ježíše Krista duši mého bratra, jeho život znovu zpátky.“ A Hospodin Jahve ví, a Jeho Bible leží tady přede mnou; když jsem měl ruku na jeho tepu, bylo cítit jakoby — a víím, že v soudný den se z toho budu zodpovídat, pokud to není pravda — a pocítil jsem jakoby jeho tep udeřil čtyřikrát nebo pětkrát

rychlým tempem, udělal: „Pum, pum, pum, pum, pum“, a pak začal jít, „pum, pum, pum, pum!“

24 A on se snažil otevřít ústa a něco mi říct — a — snažil se otevřít ústa a mumlal, a snažil se to říct. A pak ze sebe dostal slovo: „Bratr Branham.“ A pak vypadal, jako kdyby usnul nebo něco takového; a znovu jsem na chvíli počkal a znovu jsem mu zkontroloval tep; byl normální. A potom jsem se podíval znovu a on se podíval na mě a byl tak trochu... viděl jsem, že je bez sebe; nevěděl, kde je, ale jeho srdce bilo normálně... a Bůh mu znovu zpět vrátil život.

25 A tak to říkám ke cti Ježíše Krista, který je tím samým Bohem, který... Když jsem dnes ráno prodloužil kázání, přetáhl jsem svůj čas a lidé byli unavení a vyčerpaní... A mohly se stát dvě věci. Buď byl unavený, nebo když jsem mluvil o tom, že má komplex, ne abych mého bratra pošpinil, jak bychom řekli, protože já jsem měl — já sám jsem vyznával, že mám komplex. A myslím si, že kdybych se zeptal dnes večer v tomto obecenstvu lidí: „Kolik z vás tady ví o tom, že má *nějaký* komplex?“ Zvedla by se prakticky každá ruka. To je, abys mohl vědět, bratře Wayi, a jen mi dovolil ukázat, jestli to je rozeznání nebo ne. Kolik z vás ví, že má nějaký komplex, zvedněte ruce. Podívej. Vidiš? Ale já nevím, jestli to způsobilo bratru Wayi šok, když jsem mu to řekl; možná to přijal, jakože ho kárám nebo něco takového a potom upadl do tohoto stavu, a Pán Ježíš ho přivedl zpátky.

Zidům 13:8

26 Tedy, myslím si, že ten stejný Bůh, kterého ve svém dni reprezentoval ten velký svatý Pavel; že když jednou v noci kázal dlouho... A nějaký muž spadl a jeho život od něj odešel; a Pavel k tomu muži sestoupil a z milosti Boží obecenstvu sdělil: „Jeho život je v něm.“ Myslím si, že to nám dokazuje, pokud jste to nikdy předtím neviděli, že Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i navěky.

27 A potom to také mohlo být to, že... Snažil jsem se o tom dnes odpoledne přemýšlet, že jsem tady musel stát a z celého svého srdce vám říct úplnou pravdu, a říct vám o mém — o tom komplexu a otevřeně to vyznat, protože — a poprosit vás, abyste se modlili, aby nitro mé bytosti bylo obráceno směrem k lidem, abych mohl jednat tak, jak to dělal Pán. A aby potvrdil, že mě stále posílá na misijní pole, On dopustil, aby se to stalo, aby ukázal, že stále uzdravuje nemocné a může vzkřísit i mrtvé. Myslím si, že to nebylo nic víc než potvrzení toho, co jsem kázal a že to bylo vydání svědectví Božího království. A je

to něco v souladu s tím, co On právě řekl bratru Robersonovi a tomu dalšímu z těch bratrů.

²⁸ No, my Ho za to milujeme. A jsme dnes večer vděční, že bratr Way je dnes večer s námi. A Bůh jistě s naším bratrem neskončil, protože jinak by dnes ráno odešel. Je ještě něco, co by měl bratr Way vykonat. A chci, abys věděl, bratře Wayi, že celý tento sbor včetně mě se bude modlit, aby ti Bůh ukázal svůj plán pro tvůj život a život tvé manželky. A jakmile se to promění ve skutek, On tě na to místo postaví. Jsem si jist, bratře Wayi, že On to udělá. A každý z nás, kdo je křesťan, bude za bratra Waye vděčný. Je to tak, církvi? A já se budu modlit, aby on a sestra Wayová našli své místo v Pánu pro svou službu v jejich životě.

²⁹ No, chtěl jsem také mluvit s bratrem Wayem; přišel jsem brzy, abych ho mohl oslovit a zjistit prostě jeho postoj nebo, co se vlastně stalo. On to neví. Rozumíte? To prostě odešlo. On klesl, a nevěděl o sobě; toť vše.

Bratr Way chtěl a prosil, jestli tu je někdo v této budově, kdo pojede do Arkansasu, v úterý nebo kdy jedete na to shromáždění... No, je to asi velice malé shromáždění. Je to *jenom* takové bratrství, které se tam schází. A myslím si, že to je tak trochu někde v džungli nebo v něčem takovém, daleko... A myslím si, že tam na tom shromáždění asi příliš mnoho lidí nebude, protože popravdě řečeno, oni ještě ani nevědí, že tam přijedu. Rozumíte? A tak mí přátelé, kteří tam jsou, se to pravděpodobně dozví jeden nebo dva večery předtím — dokonce moji přátelé z Arkansasu, kteří mě tam dole znají — oni budou na tom shromáždění. Ale jestli tam někdo jede a bude mít volné místo, aby mohl někoho vzít s sebou, bratr Way by rád jel. Řekl, aby bylo oznámeno, že těm lidem nebude žádným břemenem, že se o něj nebudou muset starat, když tam bude; je schopen se o sebe postarat sám. Ale — kdyby tam někdo jel, pro něj by to bylo znamením Boží lásky vůči němu nebo projevem Boží vůle, aby tam jel. A tak vy všichni víte, že bratr Way sedává tady v rohu. A kdyby někdo chtěl — kdyby se tam někdo chystal a měl volné místo pro společenství, rád by to využil.

³⁰ A pak, příští neděli večer, dá-li Pán, se vrátím — nebo spíš příští neděli ráno. A pokud bratr Neville bude mít nedělní školu, a když pak skončí, chci nahrát další pásek, pokud budu moci. A pokud se nemýlím, myslím, že budu hovořit na téma „Je tvůj život hodný Evangelia, které...“ nebo „Je tvůj život hoden Evangelia?“ Tohle je to, co chci říct:

„Je tvůj život hoden Evangelia“. Chci na toto téma nahrát pásek, dá-li Pán.

31 A teď, dnes večer... Dnes jsem oznámil, že se chystám nahrát pásek, a pastor, myslím si, že ani nekázal, on mě jednoduše pozval — a tak — abych hovořil tady na pódiu. Tudíž, v podstatě nevím... pokud nahrávají pásek... pokud se vám bude zdát, že jste unaveni nebo něco takového a budete chtít odejít, udělejte to tak tiše, jak je to jen možné, protože nechceme... Vidíte, tyto mikrofony jsou velice, velice citlivé a zachytí každý malý šum. A my děláme — snažíme se nahrát tyto pásky kvůli mezinárodní službě.

Matouš 24:32–37

32 A dnes večer bych chtěl oznámit mé téma jako — až přečtu Boží Slovo, které se nachází v Evangelii svatého Matouše, ve 24. kapitole Evangelia podle svatého Matouše. 24. kapitola a začneme teď 32. veršem a přečteme místo z Písma.

***„Naučte se tedy od fíkovníku tomuto podobenství:
Když již jeho větev změkne a vyráží listí, poznáváte,
že léto je blízko.***

***Tak i vy, až uvidíte toto všechno, vězte, že je blízko,
že už je ve dveřích.***

***Amen, říkám vám, že toto pokolení rozhodně
nepomine, než se toto všechno stane.***

***Nebe a země pominou, ale má slova nikdy
nepominou.“***

***„O tom dni a hodině však nikdo neví — ani nebeští
andělé — pouze sám můj Otec.***

***Ale jak bylo za dnů Noeho, tak bude i při příchodu
Syna člověka.“***

Matouš 24:1–3

33 Tedy, v našem čtení dnes večer zjišťujeme, jak jsme četli, že ta první část této kapitoly hovoří, že Ho učedníci zavolali stranou na horu a řekli mu: „Jaké bude znamení konce světa? Jaké bude znamení Tvého příchodu? A kdy nastane čas, kdy v tomto chrámu nezůstane kámen na kameni?“ No, On se chystá odpovědět... Vidíte, tady v tom prvním verši...

... Ježíš vyšel z chrámu a odcházel pryč, tu k němu přistoupili jeho učedníci, aby mu ukázali chrámové stavby.

Ježíš jim však řekl: „Vidíte všechny tyto věci? Říkám vám jistě, že tu nebude ponechán kámen na kameni: všechno bude zbořeno.“

A jeho učedníci — a když se pak posadil na hoře [Promiňte!...]... a když se pak posadil na Olivetské hoře, přistoupili k němu učedníci soukromě se slovy: „Řekni nám, kdy to bude a jaké bude znamení tvého příchodu a konce tohoto světa?“

Matouš 24:2, 3; Marek 13:2, 4; Lukáš 21:6, 7

³⁴ Vidíte, oni měli tři otázky, a On odpovídá na tři otázky: „Kdy nastane čas, že nezůstane ani kámen na kameni? Jaké bude znamení Tvého příchodu, a co bude s koncem světa?“ A mnozí z nás, bratři, mám za to, že chybujeme, když se to snažíme všechno vztahovat na Jeho příchod. Ale On odpovídá na tři různé otázky, které mu položili. Proč nastane čas, že nezůstane ponechán ani jeden z těchto kamenů na druhém; kdy se to stane? A jaké bude znamení Tvého příchodu a co bude na konci světa? Vidíte, tři různé otázky. A On začíná odpovídat na jednu, o tom, kdy kámen nezůstane ležet na kameni. A potom, když ukončí tuto otázku, potom začíná o znamení Jeho příchodu, a pak přechází do konce tohoto světa.

Matouš 24:37; Lukáš 17:26

³⁵ No, všímáme si tady; jedna z těch věcí, o které bych chtěl dnes večer hovořit, je „Blikající červené světlo — znamení Jeho příchodu“. A dnes večer se budeme zabírat dny Noeho: „Tak bude při příchodu Syna člověka.“ Tohle mě jednoho dne zasáhlo. A uvažoval jsem, že bych se možná pokusil to vzít a na toto téma promluvit. A poznamenal jsem si tady několik míst Písma, na která bych se rád možná odvolal a trochu bych přečetl...

Matouš 24:32, 34, 35; Marek 13:28–31; Lukáš 21:29–33

³⁶ Tedy, našemu Pánu Ježíši dávali tuto otázku a On jim podal znamení svého příchodu. A potom ihned řekl toto: „Nebe a země pominou, ale moje Slovo nepomine.“ A pak řekl: „Učte se podobenství od fíkovníku. Když vypouští větve, víte, že se blíží léto. A tak, když uvidíte, jak se tyto věci vyplňují nebo, jak jsou projeveny, vězte, že čas je blízko. A toto pokolení nepomine, dokud se toto všechno nevyplní.“ Které pokolení? To pokolení, které spatří to odpadnutí, o němž budeme dnes večer hovořit.

³⁷ A tak, když uvažujeme o mém textu „Blikající červené světlo Jeho příchodu“, připomíná mi to čekání na železniční stanici, když nějaký člověk nebo lidé stojí na blízku, jak jsme to mnozí z nás dělali, když jsme čekali, abychom stihli vlak. Ještě nemůžeme vlak slyšet, nebo ho nevidíte, ale víte, že už je čas. Možná výpravčí říká: „Má malé zpoždění; nepřijede přesně včas. Nevíme přesně kdy, ale přijede brzy.“ A tak budeme chodit po stanici s rukama v kapsách a posadíme se na naše zavazadla a půjdeme a koupíme si sáček arašídů a budeme hovořit s někým z protější ulice. Ale najednou vidíme, že se něco děje, na trati se ozývá nějaký hluk. Když se to stane, závory se zavírají a začíná blikat červené světlo. Co to znamená? Vlak už je na posledním úseku trati. I když ho ještě neslyšíte, i když ho ještě nevidíte, ale přesto to červené blikající světlo a spuštěné závory ukazují, že se blíží. A pokud očekáváte, že tím vlakem odjedete, bylo by lepší, kdybyste ten sáček od arašídů zahodili, přestali hovořit, vzali si svá zavazadla a připravili se, jinak tam zůstanete, protože on zastavuje jen na chvíli, jen na několik okamžiků, a bude pryč. A jestli si budete stále povídat se sousedem z protější ulice, zůstanete tam.

Matouš 24:37; Lukáš 17:26

³⁸ A o co více to platí, když vidíme blikající signál, oznamující, že On je už na posledním úseku před stanicí, ten starý vlak Evangelia bude brzy projíždět. A když dnes večer studujeme tento velký text o tom blikajícím signálu...

Jak se náš Pán posadil na hoře a řekl jim, že se tyto věci stanou: „Jak bylo za dnů Noeho, tak bude při příchodu Syna člověka...”

1. Mojžíšova 6:1

³⁹ Tedy, chtěli bychom se kousek vrátit a zjistit, jestli můžeme v tomto dni najít něco, co by se podobalo dnům Noeho. A potom budeme moci povědět, jestli jsme v tom dni, o kterém náš Pán hovořil; uvidíme, jestli dokážeme prostě najít nějakou podobnost s těmi dny Noeho. Abychom to mohli udělat, myslím si, že bychom se měli vrátit do 1. Mojžíšovy, do dnů Noeho. A tak, jestli se se mnou obrátíte, pokud chcete, do Písma, zpět do 1. Mojžíšovy do 6. kapitoly, a to jsou dny potopy a těch mravů a stavu toho dne, 1. Mojžíšova 6. kapitola. No, chceme číst, rozumíte, a porovnat tamten den s tímto dnem. Všimněte si!

... když se počali množiti lidé na zemi...

⁴⁰ Hned první slovo nám představuje zcela jasný záblesk světla, že tento den je nablízku, protože nikdy v celých dějinách nebyla taková

doba, kdy bylo tolik lidí a kdy se tak rychle rozmnožovali, jak to máme dnes, takže je těžké najít místo k bydlení. A na povrchu země se rozmnožuje tolik lidí, že věda říká, že pokud to rozmnožování bude pokračovat tak jako doposud, za dvacet let nebude na zemi pro lidi dost potravy. Tuším, že to byl Reader's Digest, který to uvedl, že pro lidi nebude ani dostatek potravy, tak rychle se rozmnožují.

41 Můžeme se rozhlédnout dokola a uvidíme, že ta místa, která bývala pustinou, se proměnila na města, i když kontrola porodnosti je na nejvyšším stupni, na jakém kdykoliv byla. Tuším, že to bylo řečeno o Chicagu... Doufám, že ta čísla neuvádím chybně. Ale v Chicagu je ve skutečnosti registrováno každých šedesát dnů třicet tisíc případů potratů. To jsou případy potratů, které jsou registrovány v průběhu šedesáti dnů. A co s těmi, které registrovány nebyly? Vidíte? Jenom v jednom velkém městě, jehož populace čítá čtyři miliony; a co zbytek světa? A přesto je populace tak obrovská, že oni se o to ani nedokážou postarat.

42 V Indii se pokoušejí udělat — přerušit u mužů schopnost plození, a způsobit, aby byli sterilní, aby se nemohly rodit děti, protože — protože jich tolik přibývá. V Indii jich v této době je čtyři sta sedmdesát milionů.

1. Mojžíšova 6:1-4

43 A co Čína, kde růst je větší, Rusko a mnohé další země světa? Když se člověk začal rozmnožovat na povrchu země... Vidíte? No, vracíme se zpět do té doby před potopou.

... a dcery se jim zrodily,

že vidouce synové Boží dcery lidské, any krásné jsou, brali sobě ženy ze všech, kteréž oblibovali.

Pročež řekl Hospodin: Nebude se nesnaditi duch můj s člověkem na věky, proto že také tělo jest, a bude dnů jeho sto a dvaceti let.

Obrové pak byli na zemi v těch dnech; ano i potom, když vcházelí synové Boží k dcerám lidským, ony rodily jim. To jsou ti mocní, kteříž zdávna byli, muži na slovo vzatí.

44 Ó, jaké téma, které jsme tu vzali. Vidíte? Teď, jedna z prvních věcí, které chci, abyste si všimli, je, že synové Boží viděli, že dcery lidské jsou pěkné. No, nechci... Poukazují tím na celý svět. Ale ještě

nikdy na zemi nebyla taková doba, podle mého úsudku, pouze tato doba, že by mezi ženami zavládla taková krása ve velkém.

45 Můžete si vzpomenout, některé z vás starších žen a někteří z vás mužů, kteří si dokážou vzpomenout, jak jste v minulosti před lety zřídka kdy našli nějakou krásnou ženu. Ale dnes nenajdete žádné jiné než ty krásné. Je to proto, že se dostaly na takové místo, že si všelijak mohou stříhat své vlasy a nosit mejkap a všechny různé druhy sexy oděvů a tak dále. Mohou se takovým způsobem předvádět... A potom to je ještě další věc; ruka času to vrátila zpět podle Písma. A u žen je zaznamenáván stále větší růst krásy.

46 Mohu si vzpomenout, když jsem byl malým chlapcem ve škole; a když se otočím a podívám na ty malé děti v dnešní době, na ty malé dívky, které vyrůstají. A mohu se podívat a vzpomenout si na ty ženy, když já jsem byl mladým mužem; a podívejte se na ty dívky dnes. Vzpomínám si, že tam tehdy byla jedna populární dívka (a to nebylo ještě ani před pětadvaceti lety) — jedna populární dívka, krásná dívka, tak krásná, že téměř každý chlapec s touto dívkou chtěl chodit, protože ona byla královnou celé té skupiny. Možná v celém městě byly dvě nebo tři takové ženy. A teď se všechny staly krásné, všechny. Je to, aby se vyplnilo Písmo a je to červené blikající světlo, že čas je nablízku.

47 Oni vymysleli takové svinstvo jako rtěnku a líčidlo, aby žena, která není tak pěkná, se přesto mohla udělat krásnou — celý obličej, rty, a ty věci, které dělají, aby se zkrášlily.

48 Max Faktor jede ve dne i v noci, a za kosmetiku se utrácí v Americe během jednoho roku víc — aby udělali ženy pěkné — než se utrácí v obchodě s potravinami. To je pravda. Už jsem zapomněl, kolik miliard dolarů se každým rokem utrácí za kosmetiku, abychom naše ženy zkrášlili.

Matouš 24:37; Lukáš 17:26

49 No, já proti tomu nic nenamítám. Já vám jen ukazuji, že to je záblesk červeného světla, že čas je blízko. Protože sám Ježíš řekl: „Jako bylo za dnů Noeho, tak bude při příchodu Syna člověka.“ Vidíte, to je ta stejná věc.

1. Mojžíšova 6:2

50 Všimněte si, když se lidé začali rozmnožovat, mnoho lidí, dcery lidské byly krásné. A synové Boží na ně hleděli a brali si je za ženy. No, to není můj vlastní výrok; já to čtu z Bible, kde nám Ježíš řekl, abychom se vrátili do 1. Mojžíšovy a porovnali si ty dny: to rozmnožování lidí a krásu žen.

1. Mojžíšova 6:3

51 Tedy, to je velké znamení. No, varování, Jahveho varování, 3. verš.

Pročez řekl Hospodin...

Matouš 24:37; 1. Timoteovi 3:16

52 Ihned potom, když se to stalo... Zapamatujte si, Bibli napsal Duch svatý a Ježíš byl zplnomocněný plností Ducha svatého. A On mluvil jenom skrze Ducha svatého. A Písma jsou napsána skrze Ducha svatého. A právě Ten, který napsal 1. Mojžíšovu 6. kapitolu, nám řekl v Matouši 24, abychom vzali na vědomí, že když přijde ten čas, abychom se vrátili do 6. kapitoly 1. Mojžíšovy a porovnali si to.

53 Rozmnožování lidí na zemi. Přestože je taková kontrola porodnosti a všechny ty ostatní věci, které probíhají, oni to ani nesledují; probíhá to úplně stejně, protože jsme na konci času.

54 A pak si všimněte, ihned potom přišel čas, o kterém je řečeno, že ženy byly velmi pěkné, velice krásné. A my to s tím porovnáváme a můžeme to dokázat.

55 Tedy, díval jsem se na nějaké staré snímky našich předků, když procházeli těmi rovinami. A nevím, jak se ta žena jmenovala, ale její jméno bylo známé od San Franciska až po Boston jako nejkrásnější ženy v zemi. Pearl Whiteová, myslím si, že tak se jmenovala, před mnoha lety. Ona byla zavražděna svým milencem Scottem Jacksonem. A kdybyste viděli snímek této ženy, která byla považována za nejkrásnější ženu v zemi, sotva byste se na ni podívali. Ona by tady na ulici vypadala jako nějaká starožitnost, protože skoro každá žena, kterou byste potkali, kdekoliv byste jen chtěli, by byla třikrát krásnější než ona; každá žena, kterou byste potkali, která prostě jde po ulici. Vidíte, to má vzestupnou tendenci, ženská krása.

56 A pak se pozastavuji nad tím, jestli si to naše ženy uvědomují a dokážou... Z toho důvodu bych si přál, aby se tento pásek rozešel, abyste nemuseli... My chceme, abyste byly pěkné, ale chceme také, abyste byly přirozené! Nechceme, abyste byly povrchní. Některé z těchto krásných žen, kdybyste je na chvíli namočili do vany a pak je umyli, možná by vypadaly trochu jinak, a kdybyste je oblékli, jak by měly být oblečené. Ale ony to nedělají a nemůžeš jim nic říct. Za chvíli se k tomu dostaneme. Ale toto je záblesk červeného světla.

1. Mojžíšova 6:2-4

57 A zapamatujte si, když se lidé začali rozmnožovat na zemi a ženy se staly krásné, to byla ta hodina, bylo to v tom čase, ve kterém

Pán řekl: „Můj Duch se nebude s člověkem přít navždy.“ Vidíte tu krizi? Vidíte tu Boží ruku? „Můj Duch...“ Lidské dcery byly pěkné. A oni si je brali za ženy. A On řekl: „Tedy, můj Duch se nebude s člověkem přít navždy. Vymezím mu jeho dny.“

Ted' čtvrtý verš:

Obrové pak byli na zemi v těch dnech; ano i potom, když vcházelí synové Boží k dcerám lidským, ony rodily jim. To jsou ti mocní, kteříž zdávna byli, muži na slovo vzatí.

1. Mojžišova 6:3

58 Všiml si, že tady nebylo vůbec nic řečeno o manželství? Všimněte si toho! Synové Boží vcházelí k lidským dcerám — žádná zmínka o manželství. A pokud to vezmete v původní řečtině, to slovo znamená... říká... mám to tady někde poznamenáno — manželka, brali si je za ženy ve třetím verši, brali si je... V řečtině — dnes odpoledne jsem si to vyhledal — tam není řečeno, že si je brali za manželky, je tam řečeno, že si je brali za ženy, ne za manželky. No, zkontrolujte si to s vaší — s Emphatickou Diaglottou a sledujte, jestli to není pravda.

1. Mojžišova 6:2

59 Oni si brali ty ženy, ne za manželky. Brali si je prostě takové, jaké byly, byli to milenci, tak jako to je dnes. Jinými slovy, v té době to byli milenci, tak jak je to teď. Oni si chodili, kam chtěli a sbalili každou ženu, kterou mohli.

60 A když synové Boží... Tedy, hodně lidí tady říká, že to byli padlí andělé a tak dále, a — ti muži a ženy. Ale chci vám ukázat, že to je nepravdivé, je to rozhodně omyl; Bible nikde neříká, že by andělé byli muži nebo ženami. A navíc, nikde není v Bibli o ženě řečeno, že by byla andělem, nikde. No, jestli na to chcete místa Písma, je to Matouš 22:20 a tak dále, tam to můžete najít.

61 Tedy, neexistuje taková věc jako žena anděl. A proto žena kazatelka... Anděl je posel. A to je — anděl je posel... A taková věc neexistuje. Ale vidíte, dnes se ten den změnil, jako to bylo tehdy. No, poznamenal jsem si tady některé historické body, k nimž bychom se chtěli za několik minut dostat.

1. Mojžišova 6:2

62 Všimněte si, ženy tehdejší doby — ve dnech Noeho — to musí být řeč o tehdejším dnu. Vidíte, synové Boží (Setovi synové), viděli Kainovy dcery, že byly krásné. Proč? Ony byly bezbožné, a byly to Kainovy dcery. Když synové Boží viděli dcery lidské, že jsou hezké,

brali si je za ženy. Potom synové Boží vypadli ze svého postavení vůči Bohu a stali se sukničkáři. A jestli to není obraz dnešní doby, pak nevím, co by to mohlo být. To je pravda.

63 Muži... Podívejte se dokonce na naše dnešní církve, podívejte se, na co chcete; všimněte si toho. Všude, vypadá to jako v onom dni, musely *tam* být pohledné ženy. Muži se stali jejich otroky, říká historie, ti muži se ve skutečnosti stali otroky těch žen, protože ony byly tak krásné, že se stali jejich otroky. Oni jim doslova stavěli svatyně a uctívali je. Jen pomyslete, oni v té době doslova uctívali ženské tělo a krev. To říká historie.

64 A srovnajte to s dneškem. Je to totéž, můj bratře. Muži ve skutečnosti uctívají ženy. Vždyť v naší vlastní zemi se o paní Kennedyové přemýšlí dvakrát víc než o prezidentovi. Je to tak. A vždycky, když mluvíte o nějakém muži, pokud má atraktivní manželku, to je to.

65 A teď říkají, že — ohledně řízení vozidel. Slyšíte, jak říkají, že ženy jsou nejbezpečnějšími řidiči. To je omyl, protože — já vám řeknu proč. Billy a já projíždíme Spojené státy a víme to z první ruky; dali jsme si do auta malou mapu — malou tabulku a zapisovali jsme muže a ženy. A pokaždé, když udělala chybu žena, udělali jsme čárku na její straně; a když nějakou udělal muž, udělali jsme čárku na jeho straně. A ze tří set případů, jak tomu říkáme „kiksů“ na silnici je... Byli byste překvapeni, bylo to dvě stě osmdesát žen ku devatenácti mužům. Ale víte proč? To se na policejní stanice nedostane. Policie pěknou dívku nezadrží — *možná* jednu z tisíce. Jistě, on si vezme její telefonní číslo, ale nezadrží ji. A to je prostě ten způsob... Není divu, že se to v záznamech neprojevuje. Vidíte, protože dnešní muži jsou takoví jako za dnů Noeho; klanějí se před svatyní krásné ženy. Je to pravda!

66 Ó! Jak hrozné to muselo být tam v té době uctívat, když oni... Ženy se vystavovaly na odiv tak atraktivním způsobem... A jestli to tehdy dělaly lépe, než to dělají teď, jsem rád, že jsem tehdy nežil. Přemýšlejte o tom, jak ony jenom... Jak tamty ženy musely jednat stejně, jak to dělají teď.

Lukáš 17:27, 28

67 Všimněte si. Bible říká, že oni jedli a pili. No, to je legální věc. Jistě! Manželství je počestná věc. Muž se může oženit se ženou, to je počestná věc, bylo to ustanoveno Bohem. Ale když se to ocitne v takové situaci, že muž si bere manželku jiného muže nebo si bere nějakou mladou ženu, nebo nějakou ženu, bez ohledu na to, kým ona je,

a porušuje svůj manželský slib a dělá něco, co je špatné, je to v Božích očích hříšné. A Bible proti tomu mluví velice tvrdě.

1. Mojžíšova 2:24; 2. Mojžíšova 20:14

68 Všimněte si tedy, je řečeno... Manželství, Bůh to ustanovil v Edenu, ale On zcela jistě odsoudil cizoložství. A tito muži a ženy v tamtom dni Boží zákony obcházel a brali si to na sebe, a přesto to dělali. No, porovnejte si to s dneškem! Podívejte se na to! Pokud chcete uvidět, že vlak je už na posledním úseku před stanicí, hluboce se nad tím teď zamyslete, protože tato slova řekl neomylný Ježíš Kristus. Rozumíte?

Lukáš 17:27, 28

69 A všimněte si! Bible tady říká, že oni jedli a pili, samozřejmě, s jejich krásnými ženami. No, když si to uvědomíte, to je v pořádku. Jíst a pít, to je jeden z přirozených zákonů života. Musíme to dělat. Ale pokud je to jediná věc, kterou máte v hlavě... Dnes se lidé prostě stávají obžerci; pijí, ženy pijí v restauracích. A když přijdete na nějaké místo, kde se podává whisky se sodou a koktejly, ženy toho vypijí víc než muži.

Matouš 24:38; Lukáš 17:27

70 Ježíš řekl: „Jako bylo za dnů Noeho, oni jedli, pili a ženili se.“ Jinými slovy, oni žili s ženami, aniž by se s nimi oženili. A dnes, no, tak to bylo zavedeno... Oni měli Reno — kde jste se mohli oženit a rozvést a znovu oženit, všechno během jednoho dne. Ale to už je teď velmi zastaralá věc. Takzvaní manželé a manželky, nosí klíče od různých pokojů, v těchto velkých městech. No, já cestuji; jsem přímo v těch městech a vím, že je to pravda, že si manžel domlouvá svá rande a manželka si domlouvá svá rande. No, je to taková směsice prohnílosti, že to na svět přivedlo změkčilou, línou, nehodící se k ničemu bandu, generaci směřující do pekla.

71 Před několika lety... Podívejte se, k čemu muži ve svém těle dospěli. Podívejte se, kam dospěl díky věcem, které dělá. Věda se neustále snaží udělat lepší jídlo; kříží kukuřici a kříží rajčata, kříží hovězí dobytek, a přitom se ty zmetky k ničemu nehodí. To lidi zabijí, a oni si to neuvědomují. Vždyť v průběhu několika následujících let z toho nebude nic než skupina podobná změkčilecům.

72 Před padesáti lety se míčové hry hrály stejně tak jako teď a nikdy jste neslyšeli o někom, kdo by se zranil. Ale teď jich za rok zabijí tucet anebo dva. Míč narazí do člověka — a v něm není nic, co by ho udrželo při životě. On je jako morče, když do něj narazíte, je tak změkčilý, že umře.

⁷³ Když Bob Fitzsimmons porazil Corbetta, myslím, že oni za jedno odpoledne bojovali holými pěstmi ve sto dvaceti pěti kolech. Ti muži měli v rukou takový úder, že dokázali vzít cihlu pět na deset centimetrů z té deseti centimetrové strany a rozbít ji pouze ztvrdlou pěstí... Oni spávali s rukama ponořenýma v octu, aby měli tvrdé pěsti. A kolo netrvalo dvě nebo tři minuty jako dnes. Neměli na pěstech pérovou výstelku. A nikdo nebyl zabit. A oni si mysleli, že kolo znamená knokaut. Musel jsi toho člověka knokautovat. A oni vyboxovali sto dvacet pět knokautů. To byli muži. A dnes budou muset s boxem skončit, i když používají pérovou výstelku na rukou a na pěstech, a nejsou schopni boxovat dvě nebo tři kola, aniž by někdo nebyl zabit. Co se to děje? Stal se z nich takový shluk — nevím čeho — změkčilosti, špíny, zkřížení, ničeho, takže celé pokolení umírá.

⁷⁴ Copak to Bible neříká, že se budou stávat slabší, ale *budou* moudřejší? Vždyť další nastávající generace lidí, oni budou žít z tablet, vezmou si na oběd tabletku. To není nic než hromada kuřáků cigaret a pijanů whisky, těch, kteří běhají na koktejlové party, banda narkomanů, na injekcích; mladistvých delikventů ve školách. Není divu, její matka se venku na ulici chová tak, jak se chová, a to uvrhne to dítě do té stejné věci.

2. Mojžišova 20:14; Matouš 19:18; Marek 10:19; Lukáš 18:20

⁷⁵ Krásné ženy na vzestupu. Společenský život se zhroutil. Ó, jak velká je to věc v té době, v níž žijeme. Jak to dělají, je to — a prochází jim to... to jim neprojde. Co dělají? Prostě to, co dělali tehdy. Posmívají se Božím přikázáním. Bůh řekl: „Nebudeš cizoložit.“ Ale oni ukazují, že to mohou dělat a prochází jim to. Oni si myslí, že jim to projde, ale to se jim nepovede. Možná byste sem neměli chodit a poslouchat mne. Nicméně, Bůh řekl, že to bude čas, v němž bude blikat červené světlo. Pověděl to Ježíš.

⁷⁶ No, jakého hříchu se dopouštějí, a přitom se hříchu vysmívají... Mnohokrát tu samou věc, kterou tato Bible nazývá nemravnou, svět ji dnes nazývá ctností. Když vezmete mladé dívky, svléknete z nich oděv a postavíte je tam v krátkých šortkách a v kalhotách a podobně, a necháte je takhle chodit po ulici - a oni si myslí, že to je ctnost, když ta dívka může odhalovat své ženské tělo, zatímco Bible říká, že to je hřích. Je to hrozné! Ale svět to nazývá ctností. Vidíte, oni vzali Boží přikázání a způsobili... A církve o tom nic neříká. Je na čase, aby někdo povstal ve jménu spravedlnosti, ve jménu Ježíše Krista a zastavil to, protože jednou se za to budeme v soudný den zodpovídat.

77 Tedy, jestli to někomu zní staromódně a zpátečnický, prověřte si zpětně několik minulých uplynulých let a podívejte se, co se děje teď, a potom si představte budoucnost. Neexistuje žádná jiná budoucnost kromě příchodu Páně.

78 Všimněte si! Zkontrolujte si ty předpotopní ženy s tím, jak chodí dnes. Zkontrolujte, čím byly. Zkontrolujte si, co dělali synové Boží. Zkontrolujte si, co dělají dnes.

1. Mojžíšova 6:2; Izaiáš 3:16

79 Nedávno jsem seděl na jedné konferenci a skoro jsem se zhroutil, když všichni... Zdálo se, že všem se líbilo to, co říkal ten kazatel, který stál na pódiu. A já jsem seděl někde v koutě. A přišla tam jedna mladá dáma a byla opravdu špatně oblečená. A ona procházela tímto sborem, jak říká Bible, že „drobně cupitala“. A každý kazatel na pódiu a také shromáždění, všichni otočili hlavy a dívali se a sledovali tuto dívku. A já jsem pomyslel na toto místo Písma, jak synové Boží hleděli na dcery lidské, hříšné bezbožné krásné ženy. Ó, to roztrhalo mnoho církví na kusy. To zapudilo Ducha Božího. Všimněte si! Hleděli na dcery lidské.

Matouš 24:37–39

80 Ted' si zapamatujte, neomylný Ježíš Kristus prohlásil, že tyto věci se budou v tomto čase tímto způsobem dít. A řekl, že když uvidíte, že se ty věci dějí, pak víte, že čas je ve dveřích. No, není mnoho lidí, kteří to řeknou. Je hodně kazatelů, kteří to říci nemohou. On by mohl, kdyby chtěl. Ale kdyby to udělal, shromáždění by ho vyhodilo. To je přesná pravda.

Jan 8:32, 45; 2. Tessalonicenským 2:10–12

81 Ale je tady jedna věc. Pokud je člověk povoláný Bohem, on se bude držet Bible nehledě na to, co bude muset dělat. Musíte si zapamatovat, že to je pravda. A pravda buď svazuje, nebo osvobozuje. To je přesně to, co řekl Ježíš Kristus.

1. Mojžíšova 6:2; Matouš 24:37, 38

82 Synové Boží padli kvůli krásným tvarům a obličejům lidských dcer. A to je přesně to, co máme dnes, znovu stejná věc.

83 No, porovnejte si ten den: Rozmnožování lidí, ženy se stávají krásné, synové Boží poklesají, ženění a vdávání, případy rozvodů, život v cizoložství a tak dále.

Matouš 5:28

84 „Přece,“ řeknete, „bratře Branhame, počkej na okamžik. Já nevím.“ Poslyš, bratře, ještě než něco řekneš, vyslechni si tohle. Ježíš

Kristus řekl, že kdokoliv chtivě pohledí na ženu, už se s ní dopustil cizoložství ve svém srdci. A když vidíš... Když muž vyjde ze své kanceláře, vyjde ze sboru, vyjde ze svého domu a vyrazí na ulici, co jiného vidí než jenom z každé strany předvádění ženského těla a krve, krásné tvary, krásné na pohled... svůdné! To je to, co Bůh řekl, že se stane. A když se to bude dít, pak je čas ve dveřích. A jak bylo za dnů Noeho, když synové Boží viděli dcery lidské a začali si je brát za ženy. Vidíte? Tady to máte.

⁸⁵ Teď dávejte pozor! Zjišťujeme, že totéž se děje dnes. V historii vidíme, že ony v sobě měly takovou sexuální přitažlivost, že synové Boží si pro sebe stavěli svatyně žen. Takové jako pro Venuši a tak dále. Vidíte? Oni postavili svatyně a klaněli se jim. Když řeknete: „Bratře Branhamo, my dnes takové věci nemáme; to k dnešnímu dni nemůžeš přirovnávat!“ Promiňte. Já věřím, že dnes je to horší, než to bylo tehdy.

⁸⁶ Co my vidíme? Televizi. Nemůžete ani vzít do ruky noviny, aniž by cokoliv, na co se podíváte, nebylo propleteno ženami: krásné ženy na každém obalu whisky, v časopisech, sexy, nemravně oblečené. Celá televize je — všude je nějaká sexy oblečená žena, nějaká pěkná žena. A vidíme to na reklamách na cigarety; na všem, na co se jen můžete podívat, zjišťujete, že to je atraktivní žena. Nemůžete se podívat ani na reklamu hedvábných punčoch, aniž byste neviděli nějaké štíhlé tvarované nohy, které jsou v nich oblečeny. To je pravda. Ale co to je? Proč to je?

⁸⁷ Vzpomínám si na jednoho člověka, u kterého jsem pracoval, byl to Chris Meisner, tady nahoře na rohu. Mnozí z vás si jistě Chrise Meisnera pamatují. Jeho manželka Lillian - jmenovala se Lily, myslím, že Ellingerová. A když ona, když přišel nějaký muž... Byla to krásná dívka, a nějaký muž chtěl získat souhlas jejího otce, aby mohl umístit její tvář, její fotografii, její siluetu na krabičku s bonbóny. A ten starý německý luterán se postavil a řekl: „To je pro mne urážka umístit fotografii mé dcery na krabičku s bonbóny, a aby to bylo rozšiřováno po celé zemi.“ A co s dneškem, když billboardy, televize a všechno, co vidíte, jsou nemravné vulgární sexy bezbožně vypadající věci? To je pravda. Co to je? Vlák, v tom starém... Ten starý vlák je teď na svém posledním úseku. Říká to Bible, on už brzy přijede. Už slyšíme ten zvuk.

Marek 4:22

⁸⁸ V souvislosti s tím hovoříme také o jiných věcech, ale zapamatujte si, to je jiný záblesk, jeden z těch záblesků, který před námi dnes bliká. Ó, vidíme stav národa; vidíme politické zmatky;

vidíme situaci v církvi; my o tom všem kážeme, ale toto je něco nového. Je to něco, co není moc populární jako téma k mluvení, ale musí se to udělat, protože musí být nějaký hlas, který o tom bude křičet. A zapamatujte si, právě s těmi slovy, která říkám dnes večer, se setkám tam u soudu.

⁸⁹ Když jsem nedávno ve vidění, které mi Pán ukázal, viděl tu ženu; viděl jsem, jak umírala... Nemohu si nikdy vzpomenout, jak se jmenuje, ona... Marilyn Monroe. Nikdy jsem ji neviděl; já do kina nechodím. Ale viděl jsem tu dívku a ona byla atraktivní. Pokoušela se k něčemu dostat; umírala, dostala infarkt. A Pán řekl: „Řekni, že zemřela přesně ve čtyři hodiny. Ona nespáchala sebevraždu,“ řekl, „ale můžeš říct, že zemřela ve čtyři hodiny, protože to bylo jen pár vteřin před čtvrtou.“ A tam jsem viděl, kde ji našli. Řekl jsem to Billymu; řekl jsem to rodině, těm, kteří byli v té době se mnou. A za několik dnů potom Marilyn Monroe zemřela.

⁹⁰ No, když jsem byl jednou v Kanadě, moje děti na mne neustále naléhaly — na tom místě, kde nám jedna paní pronajala dům, tam měla televizor — a říkaly, že budou dávat film „Řeka bez návratu.“ A to je řeka, kde celou dobu rybařím. A jezdívá tam můj přítel John Smith. Říkaly: „Oni o tom natočili film,“ a říkaly, „tatínku, možná že v tom programu bude pan Smith. Nechtěl by ses na to podívat?“

„Dobře,“ řekl jsem, „když se vrátím z Kanady, pokud to stihnu, podívám se na to.“ A když ten film vysílali, šel jsem se na to podívat — šel jsem si to prohlédnout. A když jsem přišel, kdo jiný tam hrál než Marilyn Monroe. No, ona tam byla — rok po smrti nebo víc — ona tam byla celá sexy oblečená; byl tam nahraný její hlas — stále tam hraje a bude to na tom *filmovém* pásku roky a roky. A jestliže ten filmový pásek zachycuje její způsob jednání — kdyby se mohla podívat tam z toho místa, kde se dnes večer nachází (Doufám, že je spasená, ale nevím; je to Boží věc.) — ale kdyby se mohla ohlédnout, nemohla by to popřít. Nemůže to popřít, protože my to máme. A o co víc má Bůh zachycený každý pohyb, každý čin na svém velkém svrchovaném pásku, který bude... Nedokážeme se z toho vykrotit. Je to přímo tam.

⁹¹ Nezapomeňte, kdyby tady stál nějaký mikrofón, právě tady, kde stojí tento — a já bych teď měl vysílání do celého světa, lidé z celého světa by uslyšeli můj hlas ještě dřív, než by se dostal přes tuto kazatelnu k vám. Tak to je v elektronice tohoto světa.

Marek 4:22; Zjevení 20:12

92 A víte, ten hlas nikdy nezanikne. On nikdy nezemře. Věda tvrdí, že za dvacet let, bude-li takový pokrok, jaký je teď, že zachytí doslovný hlas Ježíše Krista, když byl tady na zemi — za dvacet let ode dneška. Protože to je tak jako s hozeným oblázkem do rybníka. Ty malé vlnky mohou nakonec z vašeho zraku zmizet; ale věda tvrdí, že ony se vracejí zpět, zpátky přes oceán až k dalšímu břehu, tam a zpět; a ony nikdy nezaniknou. A nezaniknou ani vaše slova, která vyslovujete; ona se s vámi setkají v soudný den, a buď vás odsoudí, nebo vás zachrání. A nikdy nebudete schopni žádné z nich obejít.

93 A my si naprosto uvědomujeme... že přímo skrze tuto místnost teď procházejí obrazy lidí. Pokud tomu nevěříte, zapněte televizi. A jsou tady lidské hlasy, a přesto je naše smysly nedokážou zachytit.

Filipenským 2:16

94 Tedy, oni mají vysílací stanici a magnetický pól nebo elektronku nebo krystal, který ty hlasy zachycuje a reprodukuje je. A teď, Bible je touto jedinou věcí: jsou to slova Ježíše Krista, která On vyslovil, a ona jsou doslova naživu, tak jako každé jiné slovo na světě dnes večer.

Matouš 24:35; Marek 13:31; Lukáš 21:33; Židům 13:8

95 No, jestli vaše srdce bylo očištěno krví Ježíše Krista a stává se z něj přijímač té vysílací stanice, On je tentýž včera, dnes i navěky a koná tytéž věci, které konal kdysi, protože Jeho slova nemohou umřít. Ona žijí navždy. Nemusí být zachycována nějakým zařízením za dvacet let ode dneška; my je přijímáme právě teď. No, tady to máme!

96 Žijeme v tomto velikém dni, v němž se nacházíme, blízko příchodu Syna člověka a ta světla — všude blikají o Jeho příchodu... Vidíme to v politice; vidíme to v církvi; vidíme to v čase; vidíme to všude, kamkoliv se podíváme. Vidíme, že slunce nevypadá tak jako kdysi. Svět se vychýlil ze svého trendu. Oni mi říkají, že právě teď u Severního pólu, tam nahoře, že moře se stalo, zapomněl jsem o kolik hlubší, než bývalo dřív. Beringovu úžinu jste mohli přejít. Teď je tam v té Beringově úžině hloubka mnoho, mnoho metrů. Proč? Země se uprostřed zduřila. Tam kde byla hluboká, tam se stává mělká, a kde byla mělká, stává se hluboká. Svět se úplně vychýlil. Chvěje se; vlní se. Celá příroda to vzdává. A všechno, co můžeme vidět...

1. Mojžíšova 6:2; Matouš 24:37

97 A teď dnes večer zjišťujeme, že sama příroda vytváří v lidské rase znamení Jeho příchodu, protože Boží synové a lidské dcery se stávají pěkné; a jak si oni ty ženy berou. Jaká hodina, v níž žijeme. Ó! A jak to bylo v tamtom dni.

⁹⁸ Potom vidíme v historii tu šokující věc, jak muži uctívají ženy. A zjišťujeme, že dnes to je svět žen.

⁹⁹ Byl jsem nedávno ve Švýcarsku a hovořil jsem... No, nemám nic proti našim křesťanským ženám (v žádném případě!); ony jsou klenoty. Mluvím o tom, jak to chodí v tom světě. Cestovala tam se mnou jedna žena — bratr Guggenbuhl a jeho přítelkyně, se kterou se chtěl... Je to muž asi — asi skoro v mém věku — nikdy nebyl ženatý, je to starý mládenec a on chodil s nějakou mladou dámou. A pak — jedna z tamějších dívek řekla: „Bratře Branhame, řekni nám něco o Americe. My se dozvídáme, že ženy, že tam je to opravdu svět žen.“

Řekl jsem: „To je pravda.“

Řekla: „Vždycky jsem tam chtěla jít.“ Potom jsem jí to začal vysvětlovat.

Ona řekla: „Cože?“

Řekl jsem: „Ano!“ To její názor okamžitě změnilo.

„No,“ řekla, „jak potom můžeš žít na takovém místě jako je tamto křesťanským životem?“ Pomyslete na to!

¹⁰⁰ Když jsem přijel do Říma a šli jsme do San Angelo, do těch katakomb, bylo to otřesné... Když jsem vyšel z hotelu a šli jsme na takové místo, které se nazývá „Fontána tří mincí“, ženy na ulici se chovaly velice nemorálně... Přicházely ženy a prosily vás, abyste s nimi šli na rande, ženy všeho druhu, typu a společenského postavení. A zapomněl jsem, kolik jich přišlo k Billovi a ke mně a bratru Baxterovi, než jsme mohli dostat k té fontáně, a k tomu muži z TWA, který nás provázel. Řekl jsem: „Ty ženy takhle musí žít?“

¹⁰¹ Řekl: „Ne, když vojáci... ony tady na to byly zvyklé, a i když mají dobré zaměstnání, přesto v tom pokračují.“ Ale dokonce i na takovém místě; když jsme přišli na to místo San Angelo, byla tam velká cedule — z Vatikánu, kde bylo napsáno: „Upozornění pro Američanky: Předtím než vstoupíte dovnitř, prosíme, abyste se s ohledem na úctu k zemřelým oblékly.“

¹⁰² Viděl jsem v Paříži vystupovat nějakou americkou dívku... kde ve skutečnosti to je jedno z... naše móda kdysi přicházela z Paříže. Ale ta dívka byla tak nemorálně oblečená, byla se svým otcem a matkou, takže vojáci, kteří tam venku pracovali, pustili krumpáče a lopaty a přiběhli tam a koukali na tu scénu a sledovali tuto procházející americkou dívku.

Matouš 24:37; Jan 11:43

103 My udáváme módě směr. Bývala to Paříž, ale oni teď přicházejí pro tu vulgární oplzlou špinu sem. A tento národ, skrze který právě prošlo probuzení křtu Duchem svatým a milý Pán Ježíš ukazoval svá znamení a zázraky milosti... A je mluveno, že jako bylo za dnů Noeho, a ta světla blikají z jedné strany na druhou... Bůh, který dokáže vzkřísit mrtvého z jeho lůžka, Bůh, který dokáže uzdravovat nemocné, Bůh, který dokáže předvídat věci, než se stanou a dělá to pokaždé dokonale do posledního písmene, aniž by to někdy selhalo... A můžeš kázat našim ženám v Americe, a ony jsou každým rokem horší.

104 V Bombaji, chtěl jsem říct v Durbanu, v Jižní Africe, kde do shromáždění přišlo nějakých 200 000 domorodců, když se stal ten velký zázrak, který Bůh vykonal... A já jsem viděl třicet tisíc primitivních domorodců... Ženy tam stály jenom v deseticentimetrových zástěrkách z korálků, které měly zavěšené vepředu; a já... muži bez oděvu, pouze v takových deseticentimetrových zástěrkách... Nazí; měli příkrývku, na které spali, z kozí kůže, oni tu příkrývku dostanou, když dorostou do určitého věku a potom v ní žijí a spí v ní, ovinou se do toho a zemřou v ní a jsou v ní někde v ohradě pohřbeni.

1. Mojžišova 3:7

105 A viděl jsem ty ženy tak primitivní, že žena porodila nemluvně, a byla asi šest metrů ode mě. Ona vůbec nešla někam do nemocnice. Oni — nějaká žena jí na chvilku pomohla a asi za pět minut bylo po všem. Ona vzala to dítě a přiložila je ke svému prsu, aby je kojila. Tak primitivní; ale když uviděli moc všemohoucího Boha, jak sestoupila na toho chlapce, který byl tak postižený a neměl ani zdravý rozum — a on povstal se zdravým rozumem a oslavoval Boha — třicet tisíc primitivních domorodců přijalo Ježíše Krista jako svého osobního Spasitele. Co se to stalo? Zapamatujte si, to bylo desetkrát větší než Letnice — třicet tisíc.

A nikdo... Pozoroval jsem ty ženy na vlastní oči. Když padly na zem a rozbíjely své modly a odevzdávaly své životy Ježíši Kristu... Ony nevěděly; ony pravděpodobně nikdy neslyšely Jeho jméno, mnohé z nich. Ale když padaly na svá kolena... A já jsem se jich zeptal, jestli to myslí vážně — jestli to tak myslí, ať rozbijí své modly, a ony své modly rozbily. A když padly na kolena a odevzdaly své životy Kristu, když jsem se za ně modlil, a potom znovu povstaly; a ty ženy, které tam předtím stály se svěšenýma rukama, aniž by si uvědomovaly, že jsou nahé; jakmile se Kristův život dotknul jejich života, viděl jsem, jak ty

ženy zkrřížily své ruce a odcházely z přítomnosti mužů. A jestli dotek Ježíše Krista toto udělá s primitivním domorodcem, co by to mělo udělat s národem, který slyšel Evangelium celá staletí? Ano, tady to vidíme. Já jsem to viděl; to není něco, co řekl někdo jiný; já jsem to viděl. Je to pak zvláštní, že sami sebe nazýváme křesťany a každý rok se víc svlékáme. A církve jakoby se o to vůbec nestaraly.

¹⁰⁶ Televizní programy, ó, ukazují ženské tělo a krev... To nejsou bohové. To nejsou bohyně, ale to staví Ameriku přesně do stavu, aby se vyplnilo Písmo. Číslo Ameriky je třináct. Americkou svatyní je žena, vždycky; je to na našich penězích; je to na všem. A teď to rozhodně uvádí do času, v němž budeme mít také americkou bohyni, a není to už daleko. Můžete sledovat nápis na stěně.

¹⁰⁷ Ó, co si počneme? Nemůžete ani vyjít na ulici a najít... Podívejte se na ulici; vyrazte do města a jen se podívejte na tu výstavu žen, jak se prezentují těmi oděvy, které na sobě mají, přičemž by se žena měla, namouduši, stydět se takhle postavit i ve své ložnici. Vycházejí na ulici tak přiléhavě a málo oblečené, že to je... a jsou tam venku na těch plážích v těch skoupých bikinách nebo jak tomu říkají, a v těch tomu podobných věcech a neuvědomují si, že je v nich zlý duch. A mnohé z nich zpívají v pěveckých sborech. To je to, co řekl Ježíš, že se bude dít.

¹⁰⁸ Ženské tělo, ony jsou tělem a krví; ony nejsou bohy. Podle mého názoru — Bože odpust mi, jestli se mýlím — to je hromadný striptýz. A těžko za to můžete obviňovat muže, pokud není křesťanem a dal by se na něco takového nachytat a upadl by do takového druhu pokušení, že by spáchal něco zlého, kdyby se nemohl udržet. Je to udivující, že v té věci není ještě větší spoušť, protože toho je tak mnoho, do čeho ženy zabředly. Ale kdyby to tak nebylo; jak byste mohli obviňovat muže? Je třeba obvinít toho, komu ta vina patří.

Matouš 5:28

¹⁰⁹ Žena řekne: „No, bratře Branhame, já jsem přece tak morální jak...” O tom není pochyb, ale, moje sestro, víš o tom, že se budeš muset v soudný den zodpovídat za spáchané cizoložství, když se tam venku takhle předvádíš a muži se na tebe dívají? On řekl: „Kdokoliv se chtivě podívá na ženu, už se s ní ve svém srdci dopustil cizoložství a bude se z toho muset zodpovídat.” A možná, že ty jsi ten akt neprovedla, ale pokud dovolíš satanovi, aby na tebe vložil toho ducha, zatímco samotná příroda by tě měla poučit, že to je špatné... i bez

Ducha Božího, sama příroda by to měla udělat, poučit tě o tom, že to je špatné.

110 Předpovídám, že brzy se ukážou venku s jednou z těchto věcí, která prostě bude znovu jen nějakým fíkovým listem. Předpověděl jsem to před třiceti lety (vidíte?), je to urážka této Bible. Vidíte? Ony to udělají. Je to veřejný striptýz.

111 Tedy, ďábel dnes dělá totéž synům Božím. To je pravda. Sledujte naše podniky. Většina našich firem je řízena ženami, mnoho z nich. To je pravda. Podívejte se na naše církve, podívejte na náš národ, jak se synové Boží hluboce klání v chrámech těchto věcí — těmto ženám, zatímco ony jsou... Pro mne nejsou ničím jiným než veřejnými prostitutkami. Je to hrozná věc něco takového říct, ale je to čistá pravda. Víím, že lidé, kteří poslouchají tyto pásky a tyto věci, oni tyto věci řeknou. Ale jak to můžeš dělat? Jestli se takto předvádíš a muži se na tebe dívají, jak řekl Ježíš, ty ses s ním dopustila cizoložství. A když se ten muž bude zodpovídat za spáchané cizoložství; kdo to způsobil, čím je to vina? Je to žena, která se takto svlékla a předváděla se — předváděla se před tím hříšníkem. To je pravda. Čeho je to znamení? Konce času, červeného světla.

Matouš 5:28; Matouš 24:37

112 Mateřství je porušeno; národy se hroutí. No, pokud se chcete přesvědčit, kde to Ježíš řekl, přečtete si Matouše 5:28. Tam to je. Život žen byl příčinou a formou... Nachytali se na tu sexuální sílu, způsobili pád... Jestli to chcete zpětně sledovat, tady jsou některé národy, u kterých jsem zpětně sledoval jejich pád: jeden z nich byl Egypt, Asýrie, Řím a ještě další. Ony padly díky moci žen.

113 Všimněte si, není nic lepšího, co by Bůh mohl nějakému muži dát kromě spasení, než milá žena. Nikdo nedokáže potěšit, žádná osoba nedokáže potěšit druhou osobu, když je unavena - oni se nebudou spoléhat na nikoho jiného tak jako na svou vlastní manželku. A jaké je to pro vás, bratři, štěstí, když máte milou ženu, která je čistá a počestná a morální a můžeš přijít domů, když jsi unavený a utahaný a posadíš se a ona s tebou hovoří. Ona pro tebe dokáže udělat víc než kdokoliv jiný. To je pravda. Ona je klenotem; ona je královnou.

1. Mojžíšova 3:1, 6; 1. Korintským 11:9

114 Ale zapamatujte si, žena byla učiněna pro muže, ne muž pro ženu. Ta poslední stvořená bytost, kterou kdy Bůh stvořil, to byl muž. Žena je vedlejší produkt muže. A ona byla učiněna pro muže, ne muž pro ženu, to by byl toho opak. A muž propadl svatyni žen. To byla

právě ta věc, která to začala na počátku. To se stalo na počátku. Když Boží syn Adam nemohl být pokoušen, aby udělal to, co je špatné, satan vešel do osoby, která se jmenovala had, a která se podobala člověku; a tam to začalo. A Eva vyšla zpoza Slova Božího, a to způsobilo každý zármutek, každý hřbitov. Každý hřích, který byl kdykoliv spáchán, začal právě tam. A tady je to znovu.

1. Mojžíšova 3:6; Izaiáš 37:32

115 Co... Ženy byly příčinou prvního pádu a ženy čas skončí. Ona to začala; ona to ukončí. Není tedy divu, že Bible říká, že ti, kteří vyvážnou ze Sionu, budou v Hospodinových očích slavní.

Izaiáš 3:16, 18, 20, 22, 24; Izaiáš 4:1

116 Když — Izaiáš 5 pojednával o tom, jak nemorální se ženy stanou v těch posledních dnech a jak budou muset mít tolik oblečení a jak budou muset mít upravené vlasy a všechno ostatní. Bible o tom hovoří v Izaiáši 5. kapitole. Jak bude chodit v botách na vysokých podpatcích, jak bude při chůzi cvakat nohama a jak si bude stahovat punčochy a další věci, které bude dělat; bude mít mnoho různých kostýmů na výměnu a všechnu takovou veteš. A řekl, že to všechno jí bude vzato, a že bude sedět a páchnout kvůli své nemorálnosti. A řekl, že dokonce sedm žen se chytí jednoho muže a řeknou: „Budeme dělat svou vlastní práci, jen ať jsme nazývány tvým jménem, aby z nás byla sňata naše hanba.“

Izaiáš 4:2

117 A on řekl, jak slavná bude ta malá větev, která z těch všech věcí vyvážne, že ona bude v ten den svatostí pro Hospodina, když ty opravdu ryzí znovuzrozené ženy poznají své místo, i když se jim budou posmívat a nazývat je hloupými a staromódními a vším možným, ale ony se budou chovat jako ženy; jako dámy... zaujmou postoj ženy; budou se oblékat jako ženy, budou mluvit jako ženy, budou žít jako dámy. Ano! Amen! To znamená „ať se tak stane“. Nelekejte se; to vám neublíží. V pořádku!

118 Ježíšovo vlastní Slovo sděluje, že se to stane, to velké předvádění se.

Lukáš 17:28

119 On také řekl, že ve dnech Lota... Jestli si to místo Písma chcete poznamenat, je to Lukáš 17:28. On řekl, že oni jedli, pili, kupovali a prodávali... Zpravidla to jsou legitimní věci. Ale dávejte pozor! Oni byli zaneprázdnění... Oni na to soustředili celou svoji pozornost.

120 A za dnů Lota klesla morálka žen tak nízko, že už víc nebyly používány, tak jak by ženy měli být používány — ale byli tak zvrhlí, že

jim to úplně zevšednělo — ty ženy jim tak zevšedněly, že oni — že muži žili s muži. Přírozené pohlavní buňky perverzí změnilly své postavení, protože ty ženy se staly tak levné.

¹²¹ Před několika dny jsem byl v Tucsonu. Šel jsem koupit bochník chleba a v autě tam seděl nějaký chlapec a dva malí kluci. A další vešel do obchodu, aby koupil krabičku cigaret. Starý gentleman s prošedivělou hlavou se podíval a řekl: „Pro koho máš ty cigarety, pro maminku?“

On řekl: „Ne, pro tamtoho kluka!“

On řekl: „Je na to už dost starý, aby je mohl mít?“

On odpověděl: „Ano, pane!“

On se podíval takhle dozadu. A já jsem tam stál s bochníkem chleba a s láhví mléka a sledoval jsem to. A on šel a řekl: „Dobře.“ A dal mu je. Potom se otočil na mě a řekl: „Pochybuju o tom!“

¹²² Řekl jsem: „Nikdy nebude dost starý na to, aby to mohl dělat; je příliš... V žádném věku na to není dost starý.“

On řekl: „Souhlasím s vámi.“ Zeptal se: „Těžko se vám od nich odvyká?“

¹²³ Řekl jsem: „Já jsem s nimi nikdy nezačal.“ Řekl jsem: „Nikdy jsem s tím nezačal.“ Řekl jsem: „Moji rodiče kouřili a používali tabák, ale Pán Bůh mě od toho zachoval.“

¹²⁴ On se otočil a podíval se na mě takovým trochu zvláštním způsobem a řekl: „No, to je — myslím si, že dnes je to prohnílost, když vidíme, jak...“ Řekl: „Kdysi to bývalo tak, že ženy měly významné postavení¹.“ Řekl: „Měli jsme ji v úctě; v její přítomnosti jsme smekli klobouk. Chodili jsme po ulicích; a kdyby gentlemani uslyšeli, že někdo utrousil nějakou *nemístnou* poznámku o nějaké ženě, dali by mu co proto.“ Vidíte? A řekl: „Ženy byly ve vážnosti.“ Ale řekl: „Pane, ženy si to na sebe přivedly samy.“ Řekl: „Teď nevstávají... Kdysi to bývalo tak, že když žena nastoupila do tramvaje... Každý muž smekl klobouk a uvolnil jí místo k sezení.“ Řekl: „Teď je to tlačení, mačkanice...“ Řekl: „Ony si to na sebe přivedly samy.“ A to je pravda. To ďábelské doupě tam z Hollywoodu to ukazuje na televizních obrazovkách a v časopisech, až se ta věc stala velkým obrovským hrncem špíny. To je pravda!

¹ Dosl.: Stavěli jsme ji na piedestal.

Matouš 24:35; Marek 13:31; Lukáš 21:33

125 Víím, že to není výrok populární, ale je to výrok pravdivý. Je to pravda. Je to Slovo Páně a také varovné znamení, že Kristus přijde v této generaci. On řekl: „Ti, kteří spatří, jak se toto stane, nezemřou, dokud se všechny tyto věci nevyplní.“ Řekl: „Nebe a země pominou, ale mé Slovo nikdy nepomine.“ Je to varování, je to blikání červeného světla, je to stahování opony. Jsme na konci času.

Marek 5:8; Marek 6:41; Židům 13:8

126 Vidíme znamení Pána Ježíše, jak uzdravuje nemocné, křísí mrtvé, vyhání zlé duchy. Vidíme lidi, kteří se stali svatí a zbožní díky Duchu svatému. Vidíme proměněné lidské životy. Vidíme velká znamení; vidíme na obloze mystická znamení v podobě létajících talířů. Pentagon, mnozí z těch lidí to dávají do televize, píší o tom - nevědí, co si o tom mají myslet. Různého druhu tajemná znamení, Pán Ježíš sestupující ve formě ohnivého sloupu - pořídili jsme Jeho fotografii, žije mezi námi, dokazuje, že je tentýž včera...

1. Mojžišova 6:2; Matouš 24:32, 39; Lukáš 21:29, 30; Zjevení 3:14, 15

127 Vidíme, jak se všechny tyto události dějí. Vidíme chladnost církve. Vidíme, jak se vzmáhá denominace. Když uvidíte fíkovný strom a všechny ostatní stromy, jak raší, jak se Židé vracejí, ten fíkovník, Židé se vracejí do svého národa, do své vlastní země... Vidíme presbyteriány, metodisty, baptisty, luterány, letničnické, všechny církve, jak vypouštějí své listy, probuzení. On řekl: „Připravte se, to je ten čas.“ Když vidíme, jak se to děje, to je čas, kdy Bůh se chystá povolát své vyvolené. A potom mnohá jiná znamení, řekl: „Když uvidíte, jak se ženy stávají mimořádně krásné, když uvidíte syny Boží, jak si je berou za ženy — a berou si je za ženy a dělají to a tamto a ještě jiné věci,“ On řekl, „vězte, že to je to znamení!“ Tady to máme!

Lukáš 17:28

128 No, poznamenal jsem si tady ještě něco jiného. Vzpomeňte si na Lotovy dvě dcery (ano, vzpomínáme si na to!) tam v tom městě Sodomě. Ježíš tady řekl v Lukáš 17: „Jako bylo za dnů Sodomy...“ Vzpomeňte si, jak muži zneužívali ženy natolik, že přirozený akt života už nebyl více žádoucí. A, ó, je to hrozné toto říct z pódia, ale to je... Jestli někdy byla nějaká pravda, měla by zaznít odsud. A dnes je to tak zlé, že jich všude miliony přibývají; perverze, Sodomitě.

129 Jako to bylo v tamtom dni, protože přirozená zvyklost lidského života za účelem reprodukce na zemi byla tak zneužita a pokročilo to tak daleko, jak to je dnes, že touha po tom rychle klesá. Říkám, že v průběhu dalších deseti nebo patnácti let téměř zanikne, jestli se to

bude vzmáhat tak jako teď. *Mám tu důležité poznámky...* Mám tady o tom něco od Edgara Hoovera, (ale nevím. Myslel jsem si, že jsem to tady měl položené, ale nemám.) co on o tom řekl.

Juda 1:7

130 A teď zjišťujeme tyto věci. Ó! Juda ve své malé velké knize, jak já ji nazývám, v 7. verši, přečtěme si to. Chci tohle přečíst, Juda 7. verš. Je to poslední kniha před knihou Zjevení. Poznamenal jsem si to tady, Juda 7 — verš 7. Muži a ženy porušují manželské sliby a odcházejí za cizím tělem... Poslouchejte.

Jako i Sodoma a Gomora a okolní města, která se oddala smilstvu podobným způsobem jako tito a odešla za cizím tělem,... [Vidíte? Ó!...] smilstvu,... odešla za cizím tělem, jsou vystavena za příklad, když nesou trest věčného ohně. [To znamená být úplně stráven a zničen.]

131 Nedávno jsem tady v Los Angeles čekal — nebo spíš jsem byl v místě tábořiště *pro náboženská shromáždění*. Jel jsem nahoru cestou a nějaká mladá dáma, hezká dívka, velice hezká, šla tou cestou nahoru. Pomyslel jsem si: „Ona musí asi jít na nějakou módní přehlídku.“ Měla na sobě skoupé kratičké šaty, jen asi patnáct nebo dvacet centimetrů vepředu dlouhé s na okraji visícími šesti nebo deseti centimetrovými trásněmi a nahoře na svém těle měla nějaký malý kousek — asi takový, že byste ho mohli zmačkat a vešlo by se vám to všechno do dlaně — takhle to na ní viselo a měla kovbojský klobouk a boty, na kterých visely štrapse. A byla velice atraktivní... A mohl jsem sledovat, jak každý mladý muž šlapal na brzdu a dělal všechno možné, aby se v její blízkosti zastavil, když šla a nakrucovala se na ulici.

Job 21:26

132 A já jsem se chystal, že odbočím k tomu tábořišti, jel jsem směrem k tomu tábořišti. A začal jsem se otáčet, abych se vrátil. Pomyslel jsem si, že zastavím a řeknu: „Mladá paní, rád bych si s vámi promluvil ve jménu našeho Pána Ježíše Krista. I když jste pěkná dívka, o tom není pochyb; i když máte postavu, která by... možná chcete slyšet to pískání brzd; ale uvědomujete si, že ten duch, který vás nutí k tomu, abyste to dělala, vás přivede do ďáblova pekla, kde budete po věky, které mají nastat, trpět? Uvědomujete si, že to krásné tvarované tělo a ty pěkné tváře a vlasy a tak dále a červené rty, že možná v průběhu následujících šesti měsíců bude to pěkně tvarované tělo ležet tady v prachu země prolezlé červy, a duše, která v něm dnes přebývá, bude v ďáblově mučení?“

133 A potom mě něco zastavilo, jako kdyby Bůh řekl: „Pokud to uděláš, oni tě tam zavrou do vězení.“ Rozumíte? Tady to máte! A pak jsem uviděl Billa, jak vyšel ven a pokynul, že už je čas, abych přišel a slyšel jsem je zpívat „Jenom věř“.

134 Ó! Jak mohou být lidé uhranuti takovou špínou? Je to kvůli tomu, že neberou na vědomí Slovo Boží.

135 A další věc, to jsou kazatelé za kazatelnou, kteří jsou sdružení v těchto organizacích, kteří o tom čtou a vědí o tom, a je jim zakázáno o tom cokoli říct, protože by je vyhnali z jejich sborů. A jejich církve hledají *jenom* členy, ale Bůh hledá znovuzrozené svaté živého Boha, kteří budou zářit jako hvězdy. Bože, pomoz nám, abychom byli čestní a mluvili pravdu, to co řekl Ježíš Kristus. Ale to je den, ve kterém my žijeme. To jsou znamení, o nichž řekl Ježíš, že tu budou a my to vidíme přímo před sebou.

1. Mojžíšova 2:24; Juda 1:7

136 Podívejte. Teď, znovu u Judy v 7. verši, Sodoma a Gomora. Ó, jak hrozná věc! Neženatí s ženami, jdoucí za cizím tělem. Muž, který je ženatý se svou ženou, oni už nejsou dva, jsou jedno. A muž, který běhá za jinou ženou, se automaticky odlučuje od své ženy. A žena, která běhá s jiným mužem, je vůči svému manželovi mrtvá. Ona zapřela své vlastní tělo; je od něj odetnuta. To je pravda. V soudný den se za to bude muset zodpovídat.

2. Timoteovi 4:2-4

137 Ale oni dnes takové poselství poslouchat nechťejí. Lidé to poslouchat nechťejí. Oni chtějí, aby jim někdo lechtal sluch. Přesně to, co mi Duch svatý řekl toho dne, když jsem tam pokládal základní kámen; řekl: „Kaž Slovo; buď připraven vhod i nevhod, neboť nastane čas, kdy nebudou snášet zdravé učení, ale budou si podle vlastních chutí shromažďovat učitele lechtající jejich sluch. Odvrátí uši od pravdy a uchýlí se k bájím.“ A řekl: „Když tě to vidění opustí, přečti si 2. Timoteovi 4. kapitolu.“ Řekl: „Nezapomeň, 2. Timoteovi 4. kapitola.“ A když mě to vidění opustilo, stál jsem přímo tam na 7. ulici, stál jsem tam jako devatenáctiletý chlapec; Boží hlas to vyslovil v tom pokoji a řekl: „2. Timoteovi 4.“ A přesně takovým směrem se to obrátilo.

Kolossenským 1:14; 2. Timoteovi 4:3

138 Nastane čas, kdy nesnesou zdravé učení. Lidé chtějí něco... Letniční chtějí něco, co by je poklepávalo po zádech a nechalo je žít tak, jak se jim to líbí; a oni dokážou hrát na piano čtyřiceti údery za vteřinu a poskakovat nahoru a dolů a tancovat kolem něho, a ženy

dělají to, co se jim líbí a stejně to dělají i muži. Presbyteriáni, metodisti, luteráni a baptisti, ve všech těchto organizacích je hodně upřímných lidí. To je čistá pravda. Ale ten systém je tak svázel, takže si myslí, že dokud patří k té církvi a jejich jméno je zapsáno v těch knihách, že jdou do nebe. Vaše jméno v nějaké knize tady na zemi nemá pro Boha žádný význam. Vaše jméno musí být zapsáno v Beránkově knize života krví Ježíše Krista, *totiž* že vaše hříchy jsou odpuštěny. To je pravda!

139 Ale oni chtějí něco takovéhoho druhu. Chtějí takový druh pastorů. Oni nic jiného nechtějí. A když v těch posledních dnech Bůh potrásl každým Božským darem, který máme doporučený v Bibli, každým darem, který Ježíš Kristus zaslíbil, každým darem a každým znamením, a každým znamením času konce, vším, co bylo zaslíbeno v této Bibli, nakolik to mohu sám vidět, bylo již potřeseno před tímto národem, ale on se noří do pekla tak rychle, jak jen může. Řekněte jim to, oni si stejně poběží dál.

Dovolte, abych uvedl ještě několik dalších míst Písma, předtím než skončíme. Dobře. Ó, oni se ubírají k věčné záhubě; to je to, co dělají; to říká Bible.

1. Mojžíšova 6:12

140 Tento národ se nachází v této stejné hnilobě, v té samé sociální zkaženosti; tento národ se v tom dnes večer nachází. Vy to víte! To není vtip. To není nějaká fáma; to je pravda: 1. Mojžíšova 6:12. Všechno tělo bylo zkaženo; člověk chodil svou vlastní cestou, ve svém vlastním smýšlení, nevšímal si Božích zákonů. Tak to dělá člověk dnes. Lidé nechtějí slyšet Slovo Boží. Lidé ho nechtějí slyšet; oni si chtějí kráčet svým vlastním způsobem.

1. Královská 19:18

141 Jezábel odmítla poslouchat Slovo Hospodinovo. Ona nechtěla nazvat tohoto starého zmateně vypadajícího kazatele Eliáše svým pastorem; ale on přesto jejím pastorem byl. To je pravda! Bůh ho poslal a on „zahřměl“ své poselství. I když byl nevzdělaný; oni nevěděli, odkud přišel a kam odešel. On se ukázal na scéně se Slovem Hospodinovým. Pověděl své poselství a kázal a odsoudil všechno, co se nazývalo hříchem. A ta moderní Jezábel bila a uhranula ty lidi kouzly své moci tak, že celý národ byl zkažený, a Eliáš tam stál na té hoře sám. Bůh řekl: „Eliáši, nepřemýšlej takhle. Já tam dole mám sedm tisíc lidí, kteří jsou ještě ve svých srdcích počestní.“ To bylo jeho druhé tažení, a to třetí *tažení* je šlo vyhledat.

1. Mojžíšova 6:5; Matouš 24:37; Lukáš 17:26

142 Ale zapamatujte si, Bůh byl milosrdný a On... Eliášovo poselství odsoudilo tu nevěřící generaci. Noeho poselství odsoudilo tu generaci a přivedlo soud na ty, kteří to odmítali poslouchat, a vysvobození pro ty, kteří tomu uvěřili. A jak bylo za dnů Noeho, tak bude při příchodu Syna člověka, 1. Mojžíšova 6, ignorance Božích zákonů. Oni říkají: „Boží zákony.“

Skutky 20:27

143 Boží Slovo dnes říká v Bibli... Teď poslouchajte, neříkám to teď nějakému jednotlivci; já jsem jen zodpovědný jako váš bratr. Jsem zodpovědný za to, abych vám pověděl celou pravdu. Tak jak to řekl před svým odchodem ten velký svatý Pavel: „Neopomněl jsem vám oznámit veškerou Boží vůli...“

1. Korintským 11:5, 6, 15

144 Tedy, Bible dnes říká, že by si ženy neměly stříhat vlasy. Nezajímá mě, kolik kazatelů říká, že to je v pořádku; je to zlé! Nezajímá mě, kolik církví to obhazuje, Bible přesto říká, že to je špatné! Je to její hanba, když to dělá. A ony v tom stejně pokračují. Jdou dál; a co dělají? Ve svém vlastním myšlení se samy zkrášlují, myslí si, že jsou hezké.

5. Mojžíšova 22:5

145 Boží Slovo varuje, že ona tyto věci dělat nemá. Nemá se oblékat do oděvu nebo do kalhot nebo čehokoliv, co patří muži, ale ona to přesto dál dělá. Zkus ji v tom zastavit. Ona řekne: „O čem to vykřikuješ, bratře Branham? O co se ti jedná? Vždyť lidé by tě měli raději, kdybys...“ Nezajímá mě, že — zajímá mě, co si lidé myslí, nepochopíte mě teď špatně; ale mě *především* zajímá to, co si myslí Bůh; a toto je Jeho Slovo!

Ano, řekněte jí, že to je špatné, když to dělá, a ona půjde rovnou dál a bude to přesto dělat. Vidíte? Proč? Tyto věci dělají ženy v celém křesťanství, a nezdá se, že by se o to církev vůbec zajímala. Proč to tak je? Synové Boží propadli chtíči ženského těla a krve, a zapřeli samotného Boha a krev, která je vykoupila, aby je od těchto špinavých věcí oddělila. Amen! To je pravda! A tak mi, Bože, pomoz; to je pravda!

Marek 4:22; Zjevení 20:12

146 Pokuste se ji v tom zastavit. Myslíte, že kázání Noeho obsahovalo nějakou zábranu? Ne! A co to bylo? To byl hlas, hlas. A když budeme všichni zavoláni k soudu, setkám se tam s tímto kázáním, které dnes večer kážu, slovo za slovem. A co potom budete dělat? To je blikající červené světlo.

147 Byla taková doba, umíněnost mezi ženami. Chceme... jen to tu uvedeme, protože se to týká žen... A vy se pozastavujete nad tím, proč o tom vždycky tak vykřikuju. Tedy, chci to umístit, vzít hodně míst Písma, která tu byla předložena, předtím než skončím, a ukázat vám proč. A to je důvod, proč musím zůstat věrný tomuto Slovu, a každý služebník Boží by měl zůstat věrný Slovu. Musíte stát, protože někde musí být nějaký hlas, který proti tomu bude volat. Nezajímá mě, co dělají ti ostatní, vy za ně nejste zodpovědní; vy zodpovíte jako jednotlivci. Nebudete se zodpovídat jako metodisté, nebudete se zodpovídat jako baptisté nebo letniční; zodpovíte se Bohu jako jednotlivci za svůj vlastní život.

1. Mojžíšova 2:17

148 A my vidíme tato znamení, a ony v tom přesto pokračují. Řekněte jí, že to je špatné; uvidíte, co vám odpoví. Paličatost! To je přesně to, co udělala Eva. Eva dobře věděla, že to nemá dělat. Je to tak? Ona měla Slovo Boží. Ono povědělo: „V ten den, kdy z něho okusíš, v ten den zemřeš.“ No, proč to ale udělala? Ona chtěla prosadit svou vlastní cestu. A proč si ženy stříhají vlasy? Proč ženy nosí takové šaty? — a Bible říká, že to je přesně to, co budou dělat. A za to, co dělají, za to budou všechny odsouzeny! Přesně tak! Ale proč to dělá? Ona to dělá z vlastního rozhodnutí. Ano! Ona si musí prosadit svou vlastní cestu. A církev o tom nic neříká; církev by měla být nevěstou Ježíše Krista, a nic o tom neřekne.

Matouš 7:16; Matouš 12:34

149 Řekněte o tom někomu z nich; víte, co řeknou? Řeknou asi něco takového: „Žádná stará Bible se mi nemůže postavit do cesty, abych si nedopřála trochu legrace.“ Ano, přesně tak! Řekněte jim, že to je napsáno v Bibli... Ó, oni to možná neřeknou těmito slovy, ale oni to v podstatě takto vyjádří. Už jste někdy slyšeli to staré přísloví: „Činy jsou hlasitější než slova“? Dobře, je to tak? Skutky jsou hlasitější než slova. Nezáleží na tom, co říkáte, váš život mluví tak hlasitě, že oni neslyší vaše svědectví. Jak jsem řekl dnes ráno: skákej jen tak vysoko, jak žiješ. Rozumíte? Vaše činy mluví hlasitěji než vaše slova. A stejně dobře můžete odsud odejít a říci to, protože vaše slovo mluví, vaše slova... Bez ohledu na to, co to je, vaše činy mluví o tom, čím jste. Jestli mluvíte něco jiného, než čím opravdu jste, stává se to pokrytectvím. Ježíš řekl: „Vy pokrytci, jak můžete mluvit dobré věci, když ze srdce — když ústa mluví ze srdce?“ Vidíte, oni říkali něco, co nemysleli vážně. A ženy si říkají. Ó! „Mám svou vlastní zábavu.“

Titovi 2:5

150 Co se stalo? Z manželství... Tady je další místo v Bibli. Z manželství vyplývá slib poslušnosti — poslušnosti? — pečující o domácnost, cudné, v dobrých skutcích. Ona se vám vysměje do obličeje a půjde si do nějaké elektrárny nebo nějaké kanceláře. „Můj manžel...“ Ó, já o tom pochybuji.

Jestliže tyto jednotky dnes... Je to taková ostuda umisťovat ženy v policejních jednotkách. Vždyť to je znamení zhýralosti toho města. A tolik mužů je bez práce a oni na takové místo musí přijímat ženy, zatímco Bible říká, že by měla zůstat doma a měla by být cnostným správcem domácnosti. Ale ona má na starosti všechny knihy šéfa. Měli byste ji vidět... Vždyť to je... Já teď nemluví o dobrých ženách. Neházím to na vás ženy, které jste opravdu zbožnými ženami. Bůh vám žehnej. Je to na pásku nebo kdekoliv jinde. Ale já mluvím o tom, že pokud někde takovou najdete, pak jich najdete tisíc pět set na opačné straně. Ony nebudou poslouchat ani jedno slovo. „Nech si svou Bibli, kaž si ji sám pro sebe. Nechceme to poslouchat.“

151 Poslouchat! Ó! Ona možná řekne tohle: „Vyprávěj si své biblické pohádky někomu jinému. Nech si svého Boha pro někoho jiného a mě nech na pokoji. Kvůli čemu to na mě tak křičíš? Vůbec jsem tě neprosila, abys o takových věcech mluvil.“ Já vím, ale Bůh ano. Vidíte? A tak tím to hasne.

152 A tak oni stále porušují tu cestu. Právě tak, jak to dělali ve dnech Páně; právě tak, jak to dělali v tamtom dni, tak to dělají i dnes, úplně stejně. To se nezměnilo; to se nemění; to se nezmění.

153 Zločinnost mladistvých, nakonec postihne jejich děti; část těch žen a mužů postihuje vězení; a peklo to bere všechno. Je to přesně tak. Nakonec je všechny pohltí. A zdá se, že kázání jim prochází nad hlavami. Vůbec ho neposlouchají. Oni budou mít svou vlastní... Můžete jim říct, že to říká Bible; oni ti řeknou: „Svou Bibli si nech. My budeme mít svou vlastní zábavu.“

Titovi 2:5

154 Mohu slyšet, jak některé z vás sester teď říkají — možná tady právě teď nejsou přítomné — ale slyším vás, jak říkáte: „Kdo, já a poslouchat mého manžela? Ha, já ho přinutím, aby on poslouchal mě.“ No, to je ta věc, kde jste na omylu. „Zůstat doma a být cudná? Mě nezajímá, co o tom říká Bible; nech mě na pokoji.“ Poslyš, sestro, tak to nebylo tam v těch temných věkách, to je hlas dneška. To se nikdy

v takové míře v té době před potopou nedělo, to se děje dnes. To je ta samá věc.

¹⁵⁵ Ony opět říkají: „Já jsem moderní žena. Žiju v Americe.“ No, to neznamená nic víc, než kdybys žila v prasečí ohradě. Pro Boha to nemá žádný význam, kde žiješ. Ty jsi tím, čím jsi ve svém srdci. To je pravda. A nemysli si, sestro, že jsi tak moderní, že jsi jednou z těch moderních žen, tak jak bys to dnes chtěla říct; podle této Bible pocházíš z dávné minulosti, z temných věků, z toho času před potopou, z toho času Noeho; to byl čas, kdy dělaly to samé. A tak koneckonců nejsi tak moderní, že ne? Vidíte? Takovým způsobem se chovaly v tom předpotopním světě. Vidíte? A takovým způsobem se chovají dnes. A tak znovu máme do činění s temným věkem, zase jako v té hluboké tmě po druhé straně.

¹⁵⁶ A vy, muži, kteří dovolujete vašim manželkám, aby to dělaly, už nejste Božími syny. Ne, vy jste tak trochu propadli Sodomě (to je pravda!) a dovolujete ženám, aby vás komandovaly. Ó!

Nevím, jestli to mám říct nebo ne. Raději tuto část vynechám. Ale... Dobře. Je to hrozné.

¹⁵⁷ Ale to se všechno týká tohoto věku, v němž teď žijeme. Vidíte to zapnuté červené blikající světlo?

*Trouba Páně zazní
a času více nebude,
nastane věčné, jasné
a šťastné ráno.*

*Pak se Jeho vyvolení shromáždí
(z prachu země)
do svého domova na nebesích...*

Ó, jaký to bude den! V pořádku. Ó, ano!

¹⁵⁸ Vracíme se do Sodomy. Nedělejte si starosti, existuje atomová puma, která čeká, aby to všechno očistila (to je pravda), očistila celý svět. Ona to udělá. A potom to všechno bude znovu obnoveno, jak jsme to viděli v šesté pečeti, pro vykoupenou skupinu lidí, kteří přijali Pána Ježíše, kteří se stali křesťany, kteří utekli starostem a módě tohoto světa a přišli k Ježíši Kristu a hledí na Něj a pouze na Něj v Jeho pokorném jednoduchém programu - přijít a uvěřit Mu a přijmout věčný život. A pokud říkáte, že máte věčný život a nesouhlasíte s touto Biblí,

váš věčný život není věčným život, který dává Bůh. Jste svedeni smrtí a ne životem. To je pravda.

Matouš 24:37; Lukáš 17:26

159 Tedy, ó, bojte se Boha a zachovávejte Jeho Slovo, protože to je plnost přikázání. Červená světla blikají a čas je blízko. Jako bylo za dnů Noeho... Vidíte, oni vzali tu legitimní věc a převrátili ji. Vzali jídlo, vzali nápoje a vzali stavění a všechny ty ostatní věci a převrátili je. No, Ježíš od nás očekává, že budeme stavět dům. Rozumíte? Ale jen se podívejte, co se v tom stalo. Jídlo, On očekává, že budeme jíst; je to tak, ale podívejte se, co se v tom stalo. Pití, měli bychom pít naši vodu a cokoliv, co musíme dělat, ale oni to místo toho zaměnili za drinky a alkohol a za všechno možné, za koktejly a přiváděli tam své ženy. Vidíte?

1. Mojžíšova 6:3; 2. Timoteovi 3:4

160 A co s růstem obyvatelstva, tak jak to bylo za dnů Noeho? A co s růstem ženské krásy, která je neustále na vzestupu! Vidíte? Červené světlo! A co s tím časem, kdy přijdou ženy a budou takové, jaké jsou; vznětlivé, naduté a všechno možné. Nemůžeš jim nic říct. Kaž jim Slovo, a ony si půjdou rovnou dál a budou to přesto dělat. Vidíte? Co se stane? Přesně tak jak to bylo za dnů Noeho: jednoho dne se dveře milosrdenství zavrou. A pak, Písmo říká, že se svatyně naplní dýmem. To znamená, že Prostředník odtamtud odešel. Ale dokud tam Beránek stále je — jak jsem to dnes ráno řekl nebo jsem to někde kázal — že dokud tam je Beránek a přimlouvá se, stále je milost. Ale jakou jistotu máme, když vidíme, že ten vlak je už u hradla, když vidíme příchod Páně, to blikání toho světla?

161 Jak bych mohl mluvit o různých věcech, o kterých víme, že On zaslíbil, že je bude dělat tady v těch posledních dnech a my to vidíme přímo před sebou. A potom vidíme toto téma dnešního večera o dalším červeněném blikajícím světle, o tom vyvádění mezi ženami a o těch věcech, jakým způsobem to dělají. Vidíme, jak to poukazuje... Každý milový kámen, všechno, každý ukazatel, každý kompas je namířen rovnou k Jeho příchodu.

162 Jsme na konci. Nezůstalo už nic jiného, o čem bych věděl, že by se mělo ještě stát, kromě příchodu Páně. A tak, můj drahý příteli, který jsi mimo Krista, co si o tom myslíš? Spoléháš jen... Upřímně, příteli, chci ti postavit jednoduchou otázku, spoléháš jen na nějakou malou senzaci, kterou jsi měl nebo možná na něco, co jsi prožil? Možná ses jednou pocítil šťasten a tančil jsi po celé místnosti, jako mnozí lidé svatosti a letniční a nazaréni a Poutníci svatosti. Oni věří, že když se

stanou tak šťastní, že tančí, že to je to. A potom si stříháš vlasy a chodíš v šortkách? Copak tě Duch svatý k něčemu takovému přiměje, když to v Bibli odsuzuje?

Matouš 12:13; Lukáš 6:44; 1. Korintským 11:5, 6, 15

163 A co s vámi, kteří říkáte: „Dobrá, já patřím do církve. Jsem letniční; jsem metodista (nebo čímkoliv jsi); jsem členem. Moje matka je zakládajícím členem církve. Já jsem byl zakládajícím členem.“ A ten duch, který je na tobě, působí, že děláš věci, které tato Bible odsuzuje a říká, abys je nedělal. Namítneš: „Mluvil jsem v jazycích, bratře Branhamo. A tak do toho nerýpej. Mluvil jsem v jazycích a to je důkaz Ducha svatého.“ Jestli tvůj život... Jestli si stále dokážeš stříhat vlasy, jestli stále dokážeš dělat tyto věci, o nichž Bible říká, abys je nedělal; mohl jsi mluvit v jazycích celý den a noc, a stále to nemá nic společného s Bohem. Strom se poznává podle jeho ovoce.

164 Stárnu. Víím o tom. Každý den se objevuje nějaké nové píchnutí a bolest. Tak je to s námi se všemi. Můžete to také potvrdit. Pomyslel jsem si: „Bože, nedovol abych...“ Jedna z nejubožejších věcí je vidět muže nebo ženu, kteří nikdy nepřijali Krista a jen žijí životem starého konzervativního člena církve, který je na tom hůř než samotný satan, a vidět ho tam celého rozmrzelého: „No, říkám ti, že já nevěřím v...“ Bůh nikdy... To je ta nejhroznější koruna, kterou může satan nějaký život korunovat. Někáká stará mrzutá žena ve věku šedesáti, sedmdesáti let, s tukem visícím z jejích paží, v obličeji samá vráska, s ostříhanými vlasy a čtyřmi nebo pěti různými barvami a pyšně si vykračuje v krátkých šortkách; jestli to není satanova korunovace, tak jsem nikdy žádnou neviděl; nebo nějaký starý podrážděný muž...

165 Ó, Bože, já víím... dej mi milost, abych si nikdy nestěžoval. A chci, aby můj život, Pane, chci, aby život mých lidí... Bože, dej, aby náš život mohl být korunován, bez ohledu na to, jestli trpíme nebo cokoliv se děje, kolik lidí se proti mně obrátí. Víím tuto jednu věc, když už ve svém životě stárnu, moji přátelé; ten proud, který je za mnou, brzy skončí, je užší a užší, když jdu tou cestou. A víím jednu věc: že po nějakém čase se stane, že za mnou už nikdo nepřijde, aby mi řekl — aby mě požádal o radu. Ti, kteří mě znali v mém mladším věku, odejdou, pokud já budu naživu. Když teď stárnu, mých přátel bude čím dál tím víc ubývat.

Galatským 5:22

166 A víím, že jednoho dne musím umřít. A doufám, že Bůh nikdy nedovolí satanovi, aby mne korunoval jako starého mrzutého lhotejného člověka, a mou manželku jako starou nepřijemnou ženu,

nebo tvoji manželku nebo tebe, takovým způsobem. Modlím se, bratře, aby naše životy byly korunovány ovoci Ducha: láskou, radostí, shovívavostí, jemností, trpělivostí, pravdou a vírou v Duchu svatém.

¹⁶⁷ Můj život slábne... Asi před pětatřiceti lety jsem stával tady za kazatelnou jako mladý chlapec. Dnes večer jsem starý, prošedivělý a plešatý, mám pokleslá ramena; jsem strhaný. Můj život dobíhá do konce a nitky, po kterých kráčím, se stávají křehčí. Když se pohybuji dolů tím proudem, mých přátel ubývá. A po nějakém čase možná dojde k tomu, že už se z písni nebudu radovat tak, jak jsem byl zvyklý. A možná moje vnoučata, moje děti budou muset říkat: „Neznervózňujte dědečka.“ K tomu může dojít, pokud budu naživu.

2. Korintským 5:1

¹⁶⁸ A pak to půjde dál dolů, takže se nebudu schopen postavit ze židle. A potom jednoho rána přijde do pokoje mlha a já se pohnu směrem k hraniční čáře, k smrti, aby přišla a vzala mne. Ona mě jenom může vzít za ruku a převést mě na druhou stranu k mému Mistru. Ona není mým otrokářským dozorcem; já nejsem její otrok; ona je mým otrokem. Kristus přemohl smrt za mě. Ona může udělat pouze jedinou věc, přitáhnout mě do přítomnosti mého Tvůrce. „Když tento pozemský stánek bude zbořen...”

1. Mojžišova 2:7

¹⁶⁹ V okamžiku, kdy se matka připravuje, aby porodila dítě, všimnete si — bez ohledu na to, jak byla bezcitná a zlá — krátce předtím než se to dítě narodí, se ta matka stává jemná. Proč to je? Když ty malinké svaly v tom lůně sebou škubou a takto poskakují, existuje nebeské tělo, které na to čeká. A když ono z matky vyjde, lékař nebo porodní asistentka, kdokoliv to je, ho musí zvednout a zatrást jím, plácnout ho, zatrást jím nebo něco takového; a ono potom nabere dech života. A je tam malý andělský duch, který do něho vstupuje, dech života; a ono se stává živou duší. A když my máme v našem srdci Krista a Kristus se v našem srdci stává skutečný, to je malé dítě.

Jan 14:1–3; 2. Korintským 5:1

¹⁷⁰ Jestliže se tento pozemský stánek rozpadne... Ježíš řekl u Jana 14... řeknu to na závěr. On řekl: „Ať se vaše srdce nermoutí; jestli věříte v Boha, věřte i ve mne; protože v království mého Otce je mnoho příbytků. Půjdu a připravím vám místo (jestliže se tento pozemský stánek rozpadne, máme jiný) — půjdu a připravím vám místo, abyste, kde jsem já, mohli být také i vy.“ Chce, abychom byli s Ním.

¹⁷¹ A pak vím, že tak jako to malé dítě zapláče, protože bylo zformováno nové narození; když se ten celý jiný život odděluje, celý

smrtný život a všechno ostatní je pryč, pak bude potřeba něco, co by mnou zatřásl. Je potřeba smrt. Smrt ti způsobí takový šok, když na tebe udeří, ale ona tě jen zrodí znovu do nového království, tam na druhou stranu, kde není žádná nemoc, žal, stáří nebo něco takového. Bože, pomoz nám!

¹⁷² Jak byste vůbec, přátelé, mohli něco takového odmítnout, vzhledem k tomu že v tomto světě není žádná naděje kromě Ježíše Krista. Červená světla blikají!

*Národy se hrouť; Izrael se probouzí,
znamení předpověděná v Bibli.
(Ženy si stříhají vlasy, nosí šortky. Červené
světlo svítí. Rozumíte?)
Dny pohanů jsou sečteny, hrůzou obtíženy.
Vraťte se, ó rozptýlení, do svých domovů.*

*Den vykoupení je blízko,
lidská srdce selhávají strachem,
buďte naplněni Duchem,
mějte lampy ozdobené a čisté.
Pohledte vzhůru, vaše vykoupení je blízko.*

¹⁷³ Miluji Její; chci, abyste Ho milovali i vy. A když teď skloníme na chvíli na závěr naše hlavy v několika slovech modlitby... Červená světla blikají; ten signál je zapnutý; příchod Páně je nablízku. On mluví k národům; On mluví k lidem; mluví skrze znamení a divy. Tak jak jsme vzali Sodomu a ukázali jsme, jak ten anděl přišel k Abrahamovi, ta znamení, která On předvedl, krátce předtím než spadl oheň; my to vidíme.

1. Mojžišova 6:2; Lukáš 17:28

¹⁷⁴ On řekl: „Oni za dnů Lota stavěli a prodávali.“ Pohledte na dnešek. A tak jako za dnů Noeho - ženy se stávaly krásné, synové Boží poklesali, lidské tělo bylo uctíváno ve formě žen a všechny tyto věci, které se dějí, o nichž jsme dnes večer hovořili. To světlo bliká; příchod Páně je nablízku. Zůstáváš stále jenom členem nějaké církve? Jsi si jist, můj příteli? Jak víš, že se dožiješ konce *dnešního* večera? Podívej na bratra Wayne, který tu dnes ráno stál. V okamžiku, jen co se otočil, aby si s někým podal ruku, padl na místě mrtev. Bůh k tobě nemusí být tak milostivý, aby ti dal ještě další příležitost. Nevíš, ve které minutě tvé srdce udeří naposledy. Přemýšlej o tom!

175 Příchod Kristův bliká svými znameními. Podívejte se na ně. Podívejte se, jestli to, co jsem vám dnes večer pověděl... Možná to není velmi populární, ale je to pravda. To je to, co řekl Bůh, a my to tu máme.

Matouš 24:24; Marek 13:30; Lukáš 21:32

176 Ženy nechtějí zůstat doma. Ony se nechtějí starat o své rodiny. Ony si prostě někoho najmou, kdo by jim dítě pohlídal a jdou někam ven na nějaký mejdan. Kriminalita mladistvých; dějí se všechny věci: stříhají si vlasy, nosí šortky, mekap. To pokolení se stává krásnější a krásnější. Muži, synové Boží, poklesají; je to léčka, kterou používá satan, aby se do ní synové Boží chytli, tak jak řekl Ježíš. To se musí stát. On řekl, že to tady bude a je to tady. On řekl: „Když se toto stane, to pokolení nepomine (to znamená čtyřicet let), dokud se všechny tyto věci nevyplní.“ Přemýšlejte o tom!

177 Jste stále jenom členy nějaké církve? Provedli jste nějakou špatnost? Podívejte se na... Prozkoumejte dnes večer váš život, muži a ženy. Podívejte se sami na sebe, podívejte se na své vlastní chyby. Co kdyby teď ve vašem současném stavu... Kdyby Kristus byl tady na zemi a kázal to... Vy říkáte: „Kdyby On... kdybych Ho slyšel, jak o tom káže, dělal bych pokání.“ Pokud ano, pak dnes večer to je Jeho vlastní Slovo; uděláš ho teď.

178 Jestli jsi bez Boha a uvědomuješ si... „Ó,“ říkáš, „já patřím do církve; mluvil jsem v jazycích. Já ne — já...“ To odložme stranou. Podívej se na sebe. Zkontroluj teď svůj život s Božím Slovem. Jsi tou osobou, která odejde a řekne: „Já se nestarám o to, co říká Bible, bratře Branhame, myslím si, že se mýlí.“ To nejsem já, kdo se mýlí. Pokud je na tom něco špatného, pak na tom je *špatně* to Slovo. A pokud ještě neznáš Boha a nemáš jistotu, že kdyby Ježíš přišel v tuto hodinu, že bys byl hotov odejít... Proč by sis zahrával, když vidíš, že smrt je tak blízko, a vidíš, že konec je tak blízko.

179 Jestli je tu někdo, zatímco máme teď skloněné hlavy, kdo by chtěl být vzpomenut na závěr v modlitbě, zvedl bys svou ruku a řekl bys: „Bratře Branhame, pomodli se za mě!“ Bůh ti žehnej, sestro. Bůh ti žehnej, bratře, sestro. Ó, prostě všude v budově. To je správné.

180 Udělejme teď prostě malou inventuru. Vy sestry teď, se vši dobrou vírou a nadějí, jen o tom přemýšlejte. Byla jsem opravdu poslušná Bohu? Kam ve skutečnosti *směřuje* moje touha? „Bratře Branhame, já stále ty věci dělám. Cítím se dobře; cítím se šťastná.“ Víš, že i pohané se cítí stejně šťastní? Víš, že opilec je pod vlivem alkoholu

stejně šťastný jako ty? — pod vlivem alkoholu. A jestli jsi šťastná kvůli čemukoliv, co je v rozporu se Slovem Božím, je to ďábel. Pokud říkáš: „Já jsem spokojená ve své církvi,“ a slyšíš Slovo Boží, jež je kázáno, a neuděláš v souladu s tím opatření, jsi inspirována něčím špatným. Bez ohledu na to, jaká je tvá inspirace... Viděl jsem lidi, jak křičeli a skákali a hulákali a všechno možné, a pili krev z lidské lebky a vzývali ďábla (To je pravda!), a byli tak šťastní, jak to jen bylo možné. Pohanství přináší zrovna tolik psychologie jako cokoli dalšího, *je to psychóza myšlení*. Ale prožití Krista je ze srdce a ono proměňuje celou tvou povahu, proměňuje tu osobu na nové stvoření. Opravdu vážně o tom přemýšlejte.

181 Podívej se na sebe. Jen si představ, že před tebou je zrcadlo a ty si prohlížíš sama sebe. „Jsem čestná? Jsem upřímná? Sloužím opravdu ze svého srdce Pánu?“ Řekněte: „Budu mu sloužit!“

Matouš 24:37; Lukáš 17:26

182 Podívejte se do něho, vy ženy s ostříhanými vlasy, které nosíte šortky; podívejte se na sebe, vy, které ty věci děláte. Podívejte se na sebe, vy muži, kteří dovolujete vašim manželkám... Měli byste říct: „Jsem synem Božím; nebo jsem sodomitou?“

A vy ženy řekněte: „Jsem opravdu moderní žena, nebo jsem něčím předpotopním, o čem Ježíš řekl, že to tady znovu bude v těch posledních dnech?“ Popřemýšlejte o tom, podívejte se na sebe a přesvědčte se.

Marek 16:17, 18

183 Vaše vlastní bytost vyjadřuje, čím jste. A pokud nejste v pořádku, budete natolik čestní, abyste — buďte teď upřímní — zvednete ruku a řekněte: „Kriste, já nezvedám svou ruku k bratru Branhamovi nebo k nějaké jiné osobě, ale k Tobě. Myslím se. Odpusť mi. Bratr Branham slíbil, že se za mě pomodlí a já zvednu svou ruku a řeknu: „Ježíši, smiluj se dnes večer nade mnou. Zachraň mne pro Kristovy zásluhy; nechci být ztracený. Celý tento život, který jsi mi dal, byla by to ta nejhroznější věc, kdybych to prostě odmítl, když mám dnes večer tuto zlatou příležitost opravdu vidět na vlastní oči, že ta červená světla z každé strany blikají o příchodu Páně; to zaslíbení, že On ukáže tato znamení, že bude uzdravovat nemocné, že bude křísit mrtvé, že bude vyhánět ďáblы, že bude existovat skupina — pouze několik lidí, jenom menšina, které se bude tento svět posmívat a bude je nazývat špatnými přezdívkami a podobně...“

Matouš 12:32; Marek 3:28, 29; Lukáš 12:10

184 A oni nás musí špatně nazývat; oni musí pravdu nazývat špatnými přezdívkami. Ježíš řekl: „Kdokoliv řekne slovo proti Synu člověka, bude mu odpuštěno,“ když On udělal tu stejnou věc, kterou jste viděli, jak se stala; On řekl: „Ale kdokoliv bude mluvit proti Duchu svatému, když On přijde, aby dělal tytéž věci, tomu v tomto světě nebude nikdy odpuštěno.“ Rozumíte, oni to musí dělat. Musí být poselství tohoto druhu, které přiměje lidi, aby si z toho dělali legraci, aby mohla být ukázána Boží spravedlnost k zatracení celého světa a k jeho zničení.

185 Zatímco je ještě milost a někdo stojí v trhlíně, Ježíš Kristus, a jsou dnes večer otevřené dveře, nepřijmeš Ho, můj příteli?

Skutky 2:41

186 No, obvykle přicházíme k oltáři. To je v pořádku; nic proti tomu nemám. Ale Písmo říká: „Ti, kteří uvěřili, byli pokřtěni.“ Jestli vydáte svůj život Ježíši Kristu z celého svého srdce přímo tam, kde sedíte, přímo tam, kde On k vám promluvil, když jste zvedli své ruce...

187 Tentýž Bůh, který mohl přivolat tohoto muže zpět k životu, který tu dnes ráno přímo přede mnou ležel mrtev, aby vám potvrdil, že vám říkám pravdu... Kdo kromě Boha může křísit mrtvé? To je pravda! A tak to není tady váš slabý zlomený pastor, ale je to Kristus, který vás miluje. A On vám to dnes večer vyjadřuje: „Slyšeli jste pravdu, viděli jste pravdu. Je to z mého Slova. Viděli jste, jak mé Slovo přivolává zpět. Vidíte, jak moje Slovo tyto věci předpovídá. Vidíte, jak se to přesně po celá ta leta děje, aniž by to jednou selhalo.“

Židům 12:1

188 Tedy, co uděláš s Ježíšem, zatímco bliká to červené světlo. Proč to neuděláš, proč ne zahodíš ten starý pytel se světskými malichernostmi. Proč ne zahodíš ten starý časopis „Pravdivé příběhy“ a ten starý sajrajt, do kterého každý den namáčíš svou duši. Proč nevyhodíš tu televizi, kterou máš v koutě, proč se od toho neodvrátíš, když tě drží stranou od sboru? Proč neodložíš stranou každé břemeno, které tě tak lehce obklopuje? Proč nepozvedneš své srdce ke Kristu a neřekneš: „Kriste, dnes večer jsem s tím skončil. Připravuji se. Vidím Tvůj příchod. Zvedám svůj kufr, Boží Bibli, která je plná věčného života a od této chvíle a dál z toho budu žít.“ Uděláš to, zatímco se budeme modlit?

1. Timoteovi 3:16

189 Náš nebeský Otče, nemám v úmyslu být hrubý, v žádném případě, Pane, ale to poselství je namířeno do tohoto času, ne na

jednotlivce, ne na nějakou konkrétní osobu, ale je příhodné pro tento čas. Je to čas, kdy se zdá, že Duch svatý na mne dělá nátlak, abych to nahrál. A po mnoha a mnoha příležitostech za touto kazatelnu, když jsme ukazovali ty dny Lotovy, dny Sodomy, ty dny, o kterých hovořil Ježíš, ta znamení toho času, příchod Páně, mnoha různými způsoby... A pak po tom všem jsem tak tvrdě *kázal* proti ženám dnešní doby, a v celé zemi; potom, Otče, jsem si pomyslel, že to byl Duch svatý, který ke mně promluvil, abych řekl lidem, proč jsem to dělal. Je to kvůli tomu, že Tvoje inspirované Slovo tak proniklo do mého srdce, že jsem prostě nedokázal mlčet.

190 Nějakých skoro padesát nebo pětasedmdesát rukou se v této budově zvedlo, Otče, na základě toho drsného tnoucího Slova Páně, ale to je přivedlo k otřesu a uvědomilo je, že píšala píská. Všichni svatí se shromažďují. Národy se rozpadají na kusy. Znamení příchodu, to červené světlo bliká, a my vidíme na základě skutků poukazujících dnes večer na naše ženy tohoto dne, že ony dělají věci takovým způsobem, jakým Bible říká, že je budou dělat; a máme to tady.

1. Mojžíšova 6:2; Matouš 24:37; Lukáš 17:26

191 Neomylný hlas Ježíše Krista nás varoval, abychom si všímali dnů Noeho a porovnali si to se dnem, v němž žijeme. A pak, když jsme viděli, jak se tyto věci dějí, jak se ženy stávají krásné a synové Boží si je berou a jak tyto věci budou vypadat; pak víme, že to pokolení uvidí příchod Páně; a potom známe to blikající světlo, Jeho příchod je blízko.

Židům 6:19

192 Modlím se, nebeský Otče, abys požehnal každému, kdo zvedl ruku. Já jenom přináším tuto pokornou upřímnou modlitbu a vím, že Ty mě uslyšíš. Jestli jsi byl dnes ráno tak laskavý k bratrovi Wayovi a dovolil jsi, že pokorná modlitba způsobila, aby to srdce začalo znovu bít; upřímná láska k tomu bratru, který padl na klín své manželky studený a mrtvý... Pane, ať lidé dnes večer poznají, že být mrtev v hříchu a v přestoupeních je mnohem nebezpečnější než umřít fyzickou smrtí; protože tam nebude nikdo, kdo by vás v tom čase uchopil, pokud přejdete za tu oponu v hříchu a v přestoupeních.

Vyslyš, dnes večer, Pane, aby každá duše, která zvedla ruku... Přináším tuto modlitbu ve jménu Pána Ježíše, aby do jejich života přišla taková revoluce, aby to v jejich srdcích mělo takový účinek — takový účinek v jejich srdcích, že už nebudou proti Bohu hřešit a od této hodiny a dál budou stát na Božím věčném požehnaném Slově a budou Jeho Duchem svatým krmeni a vedeni stezkami života na každý den, když budou od této chvíle a nadále putovat.

Jan 5:24

¹⁹³ Náš nebeský Otče, možná, že je už nikdy neuvidím; možná, že už tady na této zemi nikdy nebudu schopen potrást jejich fyzickou rukou, i když bych to rád udělal. Ale, Pane Bože, prosím, aby tato modlitba byla vyslyšena. A Ty jsi řekl ve svém Slově: „Kdo slyší má slova a věří Tomu, který mě poslal, má život věčný a nepřijde na soud, ale přešel ze smrti do života.“ Dnes večer mým pokorným způsobem přinášení pravdy Boží to Slovo mnozí slyšeli. Tedy, Tys zaslíbil, že je zachrániš a že nezahynou, že je nikdo nebude moci vytrhnout z Tvé ruky, a že je vzbudíš v ten poslední den, a že ani jeden vlas z jejich hlavy nezhyne. Ty jsi to zaslíbil.

¹⁹⁴ Tedy, když se modlím, jako služebník, Pane, a jako jejich bratr, modlím se tuto modlitbu a kladu je do Božích rukou, aby se k nim nemohlo přiblížit žádné zlo a aby je satan nevytrhl z Boží ruky. Oni jsou Tvými trofejemi. A teď důvěřuji, že jim dopřeješ dlouhý život, a pokud to bude možné, že jim dovolíš uvidět příchod Pána Ježíše. Ať odsud dnes večer odejdou jako ti, kteří budou získávat duše; aby řekli dalším a přivedli je k spasitelnému poznání Krista. Dej to, je to všechno, Otče, ve Tvých rukou. Ve jménu Ježíše Krista.

¹⁹⁵ Zatímco máme ještě na chvíli skloněné hlavy, zamýšlím se nad tím, jestli tady je taková osoba, která pocituje, že zatímco jsme se modlili, něco neobvyklého se stalo v jejím srdci; a cítíš, že od této chvíle a dál budeš žít Kristu zasvěceným životem, a vidíš, jak je blízko příchod Páně; věříš, že to, co jsem kázal, je pravda, ohledně tohoto blikajícího červeného světla, ohledně toho, jak ty věci vypadají, a rozumíš, že to je Slovo Páně, protože to je Kristus a věříš, že od tohoto večera a dál budeš žít lepším životem bližším Kristu, protože modlitba, kterou ses dnes večer modlil a vyznání, které jsi udělal — s vašimi skloněnými hlavami — jen zvedněte své ruce a řekněte: „Věřím tomu. Od tohoto večera budu žít jiným životem.“ Bůh vám žehnej! To je znamenité; to je prostě nádherné. Myslím si, že mohu říct, že v podstatě možná všichni, kteří před chvílí zvedli ruce, zvedli své ruce znovu, že to přijali.

Skutky 2:38; Skutky 4:12

¹⁹⁶ No, pokud jste ještě nikdy nebyli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů, vezměte na vědomí, že lidem není dáno žádné jiné jméno pod nebem, skrze které byste mohli být spaseni, kromě jména Ježíše Krista. Zapamatujte si, je jenom jedna nevěsta, nevěsta Kristova, a ona nese Jeho jméno.

Skutky 19:2, 3

197 Tedy, a jestli jste ještě nikdy nebyli pokřtěni ponořením ve vodě ve jménu Ježíše Krista, dovolte mi, jako Jeho služebníkov... Jestli vám Bůh dokázal skrze znamení a zázraky a skrze své Slovo, že vám říkám pravdu, prikazuji vám, tak jak to udělal svatý Pavel ve Skutcích 19, když našel skupinku baptistů. Oni byli pokřtěni Janem Křtitelem; on jim řekl: „Přijali jste Ducha svatého, když jste uvěřili?“

Oni řekli: „My ani nevíme, že je nějaký Duch svatý.“

On řekl: „Jak jste tedy byli pokřtěni?“

Oni řekli: „Byli jsme už pokřtěni Janem Křtitelem v Jordánu, tím samým mužem, který pokřtil Ježíše Krista.“

Skutky 2:38, 39; Skutky 19:4, 5; Galatským 1:8

198 To byl nádherný křest, ale Pavel řekl: „To už teď neplatí.“ Prikázal jim, že musí být znovu pokřtěni ve jménu Ježíše Krista, Skutky 19:5. A Pavel řekl: „Kdyby sestoupil dolů z nebe třeba i anděl a zvěstoval vám jiné Evangelium než to, které jsem vám kázal, ať je proklet.“ Galatským 1:8. A potom to znovu opakoval, řekl: „Jak jsem již řekl, tak říkám znovu, kdyby anděl (natožpak nějaký kazatel, biskup, papež nebo kdokoliv by to mohl být) — kdyby z nebe sestoupil anděl, nějaký cherubín, z nebe, a kázal jiné Evangelium než toto, ať je proklet.“ A tak vám prikazuji, jestli jste nikdy nebyli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista, zatímco je v bazénu voda a oblečení je připraveno, přijďte a nechte se pokřtít a vyzývejte jméno Páně a přijmete dar Ducha svatého, protože to zaslíbení je pro vás a pro vaše děti a pro ty, kteří jsou ještě daleko, kohokoli povolá Pán, náš Bůh.

199 Náš nebeský Otče, teď je to na Tobě. Přesvědčovat lidi, to se pokouším dělat; ale přinutit lidi nemohu. A Ty nikdy nepůsobíš proti lidské vůli, protože pokud muž nebo žena jsou předurčeni k věčnému životu, když světlo Boží zaskví na to semeno, ono povstane k životu. A jestli je tady mezi námi dnes večer život, Otče, na který jsi zaskvíl svým světlem, a oni uviděli pravdu, ať přijdou pokorně a něžně do bazénu, aby byli pokřtěni ve jménu Tvého milovaného Syna Ježíše Krista.

Skutky 2:38; Skutky 19:2

200 A víme, že každá osoba v Písmu musela být pokřtěna a znovu pokřtěna... Ti, kteří nebyli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista, museli být znovu pokřtěni. A ten velký apoštol, který měl klíče Království, řekl ve dni Letnic: „Čiňte pokání a ať se každý z vás pokřtí ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů, aby vaše hříchy mohly být

odpuštěny. A pak to zaslíbení Ducha svatého je pro vás.“ Dej, aby se to dnes večer uskutečnilo v plné míře, Otče.

201 Odevzdávám je teď Tobě. Přijmi těch několik slov a to rozjímání mého srdce a ať je to přijatelné ve Tvých očích, ó Pane, a dej odpověď Tvým dětem a dej jim život věčný. Zachraň ty, kteří mohou být zachráněni, a uzdrav ty, kteří jsou nemocní. Ať na nich všech odpočine milost Boží, když je teď odevzdáváme v Ježíšově jménu Tobě.

202 Tedy, s našimi skloněnými hlavami, poprosím naši sestru, která hraje na piano, aby sem přišla. Jen na chvíli, ještě asi pět minut. A pokud je tu někdo, kdo touží být pokřtěn, kdo vyznal a uvěřil... Pokud věříte, že Ježíš Kristus je Syn Boží a věříte tomu z celého svého srdce, nejen emocionálně, ale věříte tomu a jste připraveni vyznat, že jste na omylu a že netrváte na svých vlastních zásluhách, ale na tom, co udělal On, a jste připraveni přijít dopředu a přijmout Jeho jméno ve vodním křtu, stát se údem těla skrze Ducha svatého, pak pokoj pro ženy je po mé pravé straně a pro muže je po mé levé straně, s připraveným oblečením a *dalšími* věcmi.

Skutky 8:12

203 Zatímco skláníme naše hlavy, když naše sestra hraje „Slyším, Spasitel jak volá,“ jestli nám vedoucí zpěvu podá několik slov té... Teď s našimi skloněnými hlavami, bohoslužba je teď v rukou všemohoucího Boha. Kdokoliv si přeje být pokřtěn, kdokoliv touží jít do modlitebního pokoje, aby se modlil za křest Duchem svatým, jsou tu instruktoři, kteří jsou připraveni vás poučit, nebo cokoliv bude potřeba. Ať ta slova nevyjdou naprázdno, ale ať vykonají to, k čemu byla určena. S našimi skloněnými hlavami se teď chceme modlit, a kam On vás povede, jděte.

*Slyším, Spasitel jak volá,
(Teď se modlete, každý hříšník!)
slyším, Spasitel jak volá.
(Mohli jste Ho slyšet volat, když dnes ráno
vzkřísil mrtvého člověka?)
Slyším...*

Mohl jsi Ho slyšet volat, když na tebe ze Slova zasvítíl svým světlem?

*Půjdu za Ním, za Ním každý krok.
(Jste hotovi jít celou cestu?)*

Půjdu...

*(Bůh ti žehnej, můj bratře! Muži vlevo, ženy vpravo.)
Půjdu za ním, kam mne vede.*

*Kam mne vede...
(Bible říká: „Kdokoliv uvěřil, byl pokřtěn.“) ...
kam mne vede.
Půjdu za Ním, za Ním každý krok.*

*Půjdu s Ním skrz Getsemane,
půjdu s Ním skrz Getsemane,
půjdu s Ním skrz...*

Kdyby někdo šel s těmito ženami, které hledají Ducha svatého; běžte do pokoje tam napravo, některé z vás sester, které stojí tady podél stěny.

*... každý krok.
Půjdu za ním...*

Můžete to říct upřímně? „Kam On mě povede, budu *Ho* následovat?“ Uděláte to? A co s tím tichým hlasem, který k vám promlouvá — půjdete tam, kam vás vede? Pozorujte to červené světlo. Vidíte blikat to světlo? Jsme v čase konce.

*Půjdu za ním, kam mne vede,
půjdu za Ním, za Ním každý krok.*

Slyším, Spasitel jak volá...

Jak On promlouvá? Skrze své Slovo, ve tvém srdci. Přijdeš teď? To je pozvání pro tebe. Zapamatuj si, jestli se to stane dřív, než se znovu setkáme, byl jsi varován.

*Slyším, Spasitel jak volá:
„Vezmi svůj kříž, kříž svůj, za mnou pojď.“*

Půjdu za ním...

Šli by někteří z bratří kvůli instrukcím do toho pokoje tady po mé levé straně? Mohli by se bratři připravit ke křtu? Někteří z bratří kazatelů,

kteří tady jsou, ať přijdou a pomůžou nám, ať s námi vejdou do toho pokoje.

... vede,

půjdu za ním (*Myslíte to vážně?*)

... půjdu za Ním, za Ním každý krok.

²⁰⁴ No, ještě okamžik. Tedy, pokud jste nebyli pokřtěni ve vodě ponořením ve jménu Pána Ježíše Krista, ale jenom v tituly Otce, Syna a Ducha svatého, v celé Bibli nebyla nikdy ani jedna osoba pokřtěna ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého, v tento titul. Žádná osoba v církevní historii, po dobu prvních tři sta let na této straně, nikdy nebyla pokřtěna; všichni byli pokřtěni ve jménu Pána Ježíše Krista až do Nicejského koncilu v Niceji v Římě, kde byla zorganizována Římsko-katolická církev. Potom to nahradili tituly Otce, Syna a Ducha svatého.

²⁰⁵ Jestli tu je nějaký historik, nějaký kazatel nebo jakákoliv jiná osoba, která poslouchá vysílání nebo pásek, která by mohla předložit jediné místo Písma nebo jedinou historickou zmínku, kde byl někdo pokřtěn nějakým jiným způsobem než ve jménu Ježíše Krista až do nastolení Římskokatolické církve v Niceji, v Římě, pak jsi zavázán, abys mi to oznámil a dovolil se mi omluvit. Ale taková věc neexistuje. Ne! A každá osoba, která byla pokřtěna ponořením a nebyla pokřtěna ve jménu Ježíše Krista, bylo jí přikázáno, předtím než mohla vejít do Slávy, aby se vrátila a dala se pokřtít znovu. No, teď je to na vás.

²⁰⁶ V Bibli není žádné místo Písma, kde by nějaká osoba byla pokřtěna s použitím jména Otce, Syna a Ducha svatého, tak jak lidé křtí v dnešní době. To je katolické, římskokatolické vyznání víry, které bylo předáno dál Martinem Lutherem, a John Wesley v tom dál pokračoval; a Bible předpovídá, že to tak bude a že to v těch posledních dnech skončí; a že dveře budou otevřeny, jak jsme tím zrovna procházeli skrze církevní věky, abychom to viděli.

²⁰⁷ Je to na vás. Já jsem jenom poslem toho poselství. Ještě jednou, věrme tomu. Dveře jsou otevřeny. Baptisterium je plné, a není důvod... Oblečení je připraveno, a my budeme za několik minut připraveni křtít.

²⁰⁸ Jestli jste tady a nebyli jste pokřtěni - zpívejme ještě jednou - a přijďte; nepřijdete vyplnit...

²⁰⁹ Říkáš: „Mám v úmyslu to jednou udělat, bratře Branhame.“ To „jednou“ tě může zastihnout tak, jak to zastihlo dnes ráno bratra Waye,

ale nemusí tě provázet ta milost jako jeho. Můžeš odejít každou minutu. Jestli jsi mladý, pokud přežiješ noc, budeš... Jestli ti je sedmdesát, přežiješ mnoho desetiletých, patnáctiletých a třicetiletých lidí. Tisíce z nich této noci zemřou. To je pravda. Ty nevíš, kdy odejdeš. Buď si jistý, neriskuj v tom. Jen pamatuj, můžeš riskovat ve věci svého zaměstnání, nebo můžeš riskovat v něčem jiném, ale neriskuj v tomto. Pamatuj, můj hlas bude proti tomu svědkem na Božím magnetofonovém pásku v soudný den. A tak o tom přemýšlej, zatímco budeme znovu s našimi skloněnými hlavami zpívat.

*Půjdu za ním, (Bratře Neville) kam mne vede,
půjdu za ním, kam mne vede.
Půjdu za ním, kam mne vede,
půjdu za Ním, za Ním každý krok.*

